

TVBA ACADEMICA,

quâ Patrum antiquo-
rum defensionem *Author*
liberè audacterque suscepit,
& ad sanctam, sobriam, mo-
destamq; in causa fidei
concertationem, Pon-
tificios peramanter
inuitavit.

Canite tubam in Sion. Ioel, 2. K
Clama ne cesses, quasi tuba exalta
vocem. Isa. 58.

*Servemus praecepta Maiorum. Am-
brosius.*

LONDINI,
Ex officina Simonis Stafford,
in Angiporto Caligario, vul-
gò, Holier lane, prope Smith-
field. 1603.

ACADEMICA TABLA

duo Partium singulorum

una de sectionibus
liberis ad sectionem
et ad sectionem
destant in tota
concentratione
significavit
inducit.

Class. 12
volum. 12
Sectionis 12
Profes.

LONDINI
Ex officina Simonis Stanger
in Anglorum Caligaria
go. Hic sita. propositum
fide. 1603.

Reuerendissimo
in Christo Patri ac
Domino, D. Iohanni Cantuariensi Archiepiscopo, totius
Anglia Primati, bonarum
literarum Patrono
maximo.

N omni
controuer-
sia, sacra
Scriptura
est via Re-
gia; & pla-
nè certissima, quā insistere:
vitæ Christianæ norma, quā
dirigi: nouissima meta, quò
collimare; Lydius Lapis, quo
fidei puritatem probare de-
bemus. Quicquid in ea a-
pertè docetur, veritas est sine
fallacia, bonitas sine malitia,
sine caligine claritas, foelici-
tas sine miseria. Est vere pre-
ciosus liber vitæ, cuius lectio
A 2 dulcis,

Epistola

dulcis, scientia utilis, salutaris doctrina, studium profundum, origo æterna, verba innumera, & vnum tantum verbum, omnia. Nempe fidem facit in re dubia, scienter docet in ignota, grauitèr in absurda coarguit, in re certa neruose corroborat. Vnde in hominum scriptis pereleganter allegari, in Templis perlegi tempestiuè, in sacris solenniter enunciari, in scholis porro ac concionibus plerumq; afferri solet Canonica. Quoniam eius plenâ Autoritate error omnis elicitur, & refellitur, bona conscientia ædificatur, Veritas diuina vindicatur, vera Christi Ecclesia depingitur, sancta morum disciplina informatur, atq; omnibus in rebus τὸ πρῶτον, pulcherrimè præscribitur.

Dedicatoria.

bitur. Cum igitur hæc omnia tam ardua simul & admiranda efficiat, meritò eam omnes legere, diligere, credere, adorare debent. Quis quidem de causâ, monere Apostolorum Canones, vt sanctos hos & venerandos Episcopi libros conseruarent, ac relegerent, nè exorta fortè contentio inceptam Ecclesię pacem dirimeret. Quorum Librorum Interpretes planè optimos, quando scilicet muti sunt, nec per se eloqui possunt, priscos sanctę Ecclesię Patres fuisse semper existimauimus. Quibus tam limata ingenij acies, tam elegans in dicendo venustas, tam neruosa fuit in disserendo energia, vt cum non fuerint inter Mortales antè vlli similes, non sperare liceat fore

Epistola

posthac meliores. Tantum
itaq; viris tantis tribuendum
censemus, quantum & Trásmarini Theologi tribuerunt,
& ipsi sibi tribui posse putauerunt. Nempe quidem in
certis vt sequeremur, in ambiguis conferremus, suspicaremur in obscuris, in falsis negaremus. Etsi enim non dubitamus, quin de sanctis fidei Mysterijs eleganter accuratèq; perscripserint, non ita tamen legi debent, vt rebus in dubijs ac controuersis meliorem sequi sententiam non liceat. Quoties ita se res habet, Sacris potius Scripturæ Oraculis, quàm vel Patrū Commentarijs vel Pontificū Romanorū decretis credendum, & acquiescendum arbitramur. Ladislaus Siciliæ Rex, vt referunt historiae, dicere

Dedicatoria.

cere solebat, Aut Cæsar, aut nihil : nos multò verius, aut Scripturas ad veritatem propugnandam, aut nihil valere iudicamus. In legendis verò Doctoribus, quandoq; accidere potest, vt ex ijsdem verbis & locis, non eadem eliciantur, adeò vt quæ genuina authoris sententia fuerit haud facile discernatur. Etenim recondita Dei sapientia est quasi Campus amplissimus, Aquarū Oceanus, ac herbarum pratum floridū, in quibus varia seminum genera, fontes, flores conspiciuntur. In tanta autem sanctissimarū rerum discrepantia, quoties eodem ex sermone duæ æquabiliter sententiæ elici poterint, ea meo potissimum iudicio eligetur, quæ dilucidior est, doctrinæq; receptæ

Epistola

accommodatior. Sic ipse affectus Chrysostomum, non inuitus lego, Hieronimum vehementer diligo, Basilium & Nazianzenum per officiosè obseruo, Cyrillos suspicio, Bernardum item laudo, Ambrosium amplector, admiror interdum Tertullianum, palmam semper Hipponensi reseruo. Horum tamen nullum ità fidenter sequor, ut non Apostolum multis quasi parasangis anteponam. Nec extra Arcam Noë salua caro, nec aurum extra Templum Domini sanctum, nec hominum scripta præter sacratas Tabulas sincera iudicantur.

Quamuis enim essent ornatissima, atque arcanæ eruditionis plenissima, ab auctoritate tamen Canonis, sunt longissimè remouenda. Neq; sanè

Dedicatoria.

sané æternæ Dei veritati
propter homines, sed homini-
bus haud dubiè propter ve-
ritatem credere oportet.

Ea verò in tanta temporum
varietate puriora & meliora,
quæ antiquiora putantur.
Quemadmodû enim lumen
quantò soli est vicinius, tantò
splendet clarius; Medicus
quantò propius ad Theori-
am Hippocratis & Galeni
accedit, tantò peritior habe-
tur: sic quò Apostolis vici-
niores Orthodoxi, eò ple-
runq; fideliores, ac ab omni
fraudis suspitione magis im-
munes. Iuniores nempè a
senioribus perfacilè infor-
mantur, a Patribus etiam fi-
lij permulta discunt percon-
tando. Antiquorum Consi-
lium optimum, & Canicies
Corona sapientiæ. Vnde te-
merè

Epistola

Iob. 32.

merè & improprie sacra in
Historia locutus mihi Helius
videtur, dum senum scilicet
gravitatem, annorumq; pru-
dentiam pueriliter ac ironice
perstringeret. Certum est sa-
pientiam assiduis studijs &
conatibus pulcherrimā com-
parari, rerum mysticarum
scientiam, non sine vigilijs
sudoribusq; acquiri. Vinum,
amicus, Lex, quò vetustiora,
cò cariora: & si novellæ arbo-
res candidius, veteres tamen
thus ferunt odoratius. Igitur
quod ad Doctores præcipua
Ecclesiæ ornamenta attinet,
doctiores indoctis, clariores
obscuris, ignotis notiores,
synceriores supposititijs an-
teponēdos censemus. Quod
antiqui, quod plurimi, quod
Catholici dilucidè decernūt,
propugnamus: *Econtra,*
quod

Dedicatoria.

quod recentiores, quod pauci, quod sectarij æquinoce enunciant, iure oppugnamus. Quocunq; se proripient Adversarij, grande ni cauerint, ferent incommodum, & quasi sorices peribunt, siue probent Patres, siue etiam improbent: in illo superantur, in hoc exploduntur. Ecce tibi Lupus in fabula, illorum ego sensum & technas perpulchrè calleo, facetum & elegantulum responsum Criticè rideo. Quid est? Patres nempè fore Patres, quatenus Romani, quatenus coacti, quatenus sui. De quibus quoties agitur, non secus a Romanistis versutis ludimur, ac
‡ Cannius M. Ciceronis a Pythio argentario. Emerat à Pythio Cannius hortulos fragrantibus flosculis conspersos,

‡ *Cannii temeritas merito ridetur.*

Epistola

spersos, abundantes pisci-
lis, Cymbis, piscatoribus, po-
stridiè cum animi relaxandi
ergò inuiseret, secessisse de-
repentè omnia senserat.

§ Proh Deum
atq; hominū
fidem, qualis
fucus rei pa-
rum honeste
obtēditur &
offunditur.

Haud dissimilem isti mer-
catum instituerunt, dum Au-
gusta & Maiorū monumenta,
scriptaq; amplissima non in-
uiti ostentant, de quibus cum
sedulò disquiritur, & quid as-
seuerarint, diligentius per-
penditur, statim herclè dolus
malus elucescit. Nam sicut
oua sua Cuculi Cutruæ au-
culæ astutè supponunt, quò
formosiores pulli putentur:
ita Patrum nomen Pontificij
per antiquum gloriosè vendi-
tant, quò doctiores videan-
tur, maioremq; sibi fidem &
gratiam apud populares con-
ciliant. Insignes meherculè
Sathanz præstigiæ, quibus
fasci-

Dedicatoria.

fascinatus Saul sub habitu
specieq; Samuelis & dæmonē
adorauit.

Quid iuuat fana
Sanctis dicare, speciosa Tem-
plis nomina imponere, ea-
demq; rursus deturbare de-
moliriq;? Quid profuerit

Patrum Beatissimorum no-
mina frequentius iactare,
eorumq; perpulchras & ex-
quisitas Gnomas deprome-
re, sensus autem secretiores
ad interitum peruertere?

Hoc Aiakis Clypeo armati
munitiq; Aduersarij stupidis-
simè inculcant, Pontifex
Maximus sic statuit, Episco-
pi Romani sic sentiunt, Car-
dinales conspirāt, Scholastici
tenent, credunt Canonistæ,
Iesuitæ astipulantur, suffra-
gantur, acclamant, perpauci,
iq; indocti Hæretici contra-
dicunt. Antiquum sanè ob-
tinēt,

*& Deus per-
misit De-
moni in for-
ma Samuelis
Pythonissæ
appareret.*

Epistola

inent, ac Maiorum suorum
artes, ingenia, fraudes ritè
imitantur, non ab similes vul-
peculæ, quæ pilos interdum,
mores perrarò mutat. Nihil
satius ducunt, nihil ad concili-
andam populi gratiam effica-
cius, nihil ad causam suâ cor-
roborandam validius, quàm
nostrates Apostolicæ fidei
præcones, acerbis cõtumelijs
petere, in conuiuijs rodere, in
circulis vellicare. Nempe a-
mentię Hebraicę lingüę Pro-
fessor Münsterus insimulatur,
hæresum acerrimus defensor
P. Martyr censetur, Luthe-
ranorum Antesignanus Bu-
cerus illuditur, mentis inops
Melancton iudicatur, Flaci-
us Illyricus erroris ac imperi-
tiæ arguitur. Tum etiam tri-
um Elohim grauis assertor
Zanchius indoctus habetur,
conui-

Dedicatoria.

conuicijs Calvinus dentatis
laceratur, maledictis Chem-
nifius hærefiarcha confcindi-
tur, Votifragus Anathemate
Lutherus percellitur, flagel-
lum Iesuitarum G. Fulco
Protestantium * Pegasus sar-
castice nuncupatur, Iohannes
Hus hæreticus Cæsare fœdi-
frago Constantiæ concrema-
tur, ad simile supplicium Ie-
ronimus Pragensis pariter
rapitur, Dæmoni denique
Theodorus Beza deuouetur.
Bona verba quæsumus fra-
terculi, nos si pauci, & pauci
electi: si vos multi, stulto-
rum infinitus est numerus.
§ Melius est granum Piperis
& auri, quàm vel fossa niuis,
vel cista plena peponum:
melior & disertior vnica Pau-
li sententiola, quàm infinita
Oracula hariolorum. Cum

in

** Equus
alatus.*

Math. 20.

Eccles. 1.

§ Tota me-

dicina vnum

Arboris vitæ

pomum non

exequat.

Epistola

‡ Maior pars
non est sem-
per melior
pars.

Iud. 15. 15.

in mundum Messias venerat,
per pauci, ac optimus quis-
que ei assensu sunt; sed ut ple-
runq; fit, ‡ Maior pars meli-
orem vicit. Sapiens bene
monet, nemo post multos ad
mala currat; vnum constat A-
thanasium centum Arianos
profligaturum, vnum ingen-
tis animi Simsonem mille
neci Pelistinos daturum.
Quid quod magnâ vndiq;
turbâ Dominum premente,
vna fimbriam tangendo mi-
sella muliercula sanaretur,
quid quod lex Hebræorum
duabus exarata Tabulis, Ro-
manâ duodecim Tabularum
accuratior ac præstâtior esset?
Nonne aduersus Moſen &
Aharonem pleriq; in deserto
conuenire? Nonne ascen-
dente Ach'ab in Ramoth
Gilhad, vno ore omnes om-
nia

Dedicatoria.

nia bona dicere, ac fœlicia
precari? nonnè decem Tri-
bus retrò a Iuda & Benia-
iamin cedere? innumeri de-
mum Midianitæ & Amale-
chitæ Ghidonis paucorumq;
congressu trepidare, mouere
castra, mutuis vulneribus in-
terire? Certè grex Christi
pusillus, tanquã granum in
botro, Aquila & Priscilla in
domo, Iosua & Caleb in ter-
ra Canaan, atq; sola Rahab
in ciuitate Iericho. Nimirum
grandes in mundo hæreses,
dira schismata, infinita ferun-
tur mala; vna Ecclesię Ca-
tholica, sincera fides. Verun-
tamen Patres, Patres, verbis
audaciores quàm re, liberiùs
Pontificij clamitant, a quo-
rum sententia quoties libitũ
fuerit, ac necessitas vrget, no-
bis admoniti recedũt, & sub-
terfugiunt;

Ind. 7.

B

terfugiunt;

Epistola

terfugiunt; nec aliter accipi,
exponiue volunt, quam Curia
Romana statuit.

Ephe. 5.

τὸ μυστήριον μέγα.

At si nulla fidei Catholica
norma, nisi Papistica; nulla
vsquam in terris esset ecclesia,
à qua veterum sensa ritè pete-
rentur, nisi Romana. Quem-
admodum Logicæ disciplinæ
Professor, LAURENTI-
VS VALEA, nullam esse
aiebat Logicam, præter Lau-
rentinam.

O subtile inuentum, o diui-
num Acumen, o singulare
commentum! Iniqua planè
rerum ratio, vbi nihil omni-
nò licet, at multò iniquior,
vbi licent omnia: Romæ ve-
rò semper tantum licuit, quā-
tum libuit; tantum autem li-
buit, quantum cuius scilicet
Beatissimo Papæ placuit.

Nequeo

Dedicatoria.

Nequeo verbis consequi indignitatem rei, nolo fufius prosequi iniquitatem facti: quæ supersunt, aliàs latius perorabo. Quæ qualia qualia fuerint, tibi (Præsul Amplissime) dicare præcipue volebam, vt & tuo ornatissimo Candidissimoque nomine, contra virulentas Sycophantarum calūnias præmunirem, & meam erga Amplitudinē tuam obseruantiam inprimis declararem. Cui autem potius de Sa. Patribus & Ecclesia Tractatum, quàm tibi cōsecrarem, qui & Pater Sanctissimus, & Ecclesiæ præsis prosiq; sapienter. Equidem nisi & alij valdè assentarentur, & multum ego fallerer, nihil à me fieri potuit ad rem accommodatius, quàm de ecclesia disputationem illi do-

Epistola C

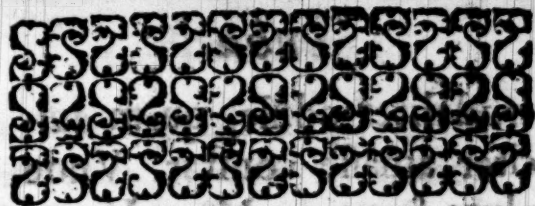
nare, qui Clauum tenet Ecclesie, atque per multos in ea rectè procuranda annos felicissimè desudauit. Cum igitur tu (Reuerendissime Antistes) non modò humanarum, sed diuinarum etiam rerum cognitione incredibiliter præcellas, bonisque studiolorum inceptis benignissimè faueas, non despero te de præsentì controuersia ritè pro facultate iudicaturum; necnon has laborum meorum primitias candidè pro nomine ac voluntate accepturum. Quis autem certè melius de antiquissimis Patribus iudicare potest, quàm qui & Patres Ecclesie omnes sedulò versarit, perlegerit, euoluèrit; & Pater ipse Auctoritate, sanctitate, eruditione fuerit prioribus nè vel tantillum

Dedicatoria

lūm inferior? Quod sapiens
in rebus maximis consili-
um, diligens procuratio Ec-
clesiæ, dicta in Aula Regia
grauissima, Opera vbiq;
præclara, atque Scripta ve-
rè diuina, me silente elo-
quuntur, clarèq; contestan-
tur. Quarè te oro obtestorq;
etiam atque etiam (Vir Am-
plissime) vt impositum hoc
de viris politissimis iudicium,
in bonam digneris partē in-
terpretari; studiaq; nostra in
Ecclesiam benignitate singu-
lari cōplecti. Fœlicissimè va-
leat Dom. tua, ad Dei Opt.
Max. gloriam, Reipub. emo-
lumentū, & Ecclesiæ Angli-
canæ Salutē. Londini, Iulij 2.
Anno Salutis pæta. 1603.

*Amplitudinis tuæ
obseruantissimus,*

I. F.

Doctissimis Pon-
tificiis Ecclesiae in
Anglia reformatæ
aduersariis.

*M*agna om-
niū & gra-
uis quere-
la est, nec
opinor in-
iusta, plu-
ra homines
rebus in sacris nescire, quàm
scire. Quod siue eorum neg-
ligentia & incuria, siue ho-
rum iniquitate temporum
factum sit, haud facile qui-
dem dixerim. Multò enim
plures bonas hodie literas

B 4 crudeliter

Tuba

crudeliter odisse, quàm dulciter amasse constat. Vnde plura & maiora Marti, Venerique (quoniam in amoribus delicijsque habentur) quàm aut Mercurio, aut Mineræ præmia rependunt. Quis enim vel cæcus non videat, vel tardus non perspiciat, multos bonarū Artium prorsus imperitos, viris longè doctissimis, linguarum, Latina, Græcæ, Hebraicæ, peritissimis, vbique gentium anteferri; Magistros verò ingenuis disciplinis ornatissimos, passim ab improbis contemni, rideri, illudi? Quorsum autem earum rerum quamvis pulcherrimarum studijs vehementiùs incumberent, quas plerique virtuti insensè irreuerenter tractarent, nec ego planè video, nec alij ple-

nè

Academica.

nè intelligunt. Non igitur hoc tantum oneris nostris Philomusis Theologis seruiliter imponam, hâc præsertim miserrimâ literarum iacturâ & contemptu, nihil ijs vt putem licere nescire.

Quis enim tam Lynceus, tamq; perspicacis ingenij, vt grauissimis ac diuinissimis in mysterijs neutiquam cæcutiat, claudicetque; aut quis sibi tantum arrogare auit, vt omni de quæstione, quæcunque fuerit in Spatijs Theologorû proposita, doctè copiosèque dicat, disceptetque? Equidem nullam fermè ætatem, disciplinam nullam, nullum tempus ad omnia adamussim accurateque perdiscenda, sufficere arbitror. Insulsum insuper & perridiculū videri potest, summos Doctores pueriliter

Tuba

liter de doctrina, sapientes insipienter gloriari de sapientia sua. Paucissima hac in vita cognoscimus, seu potius nulla, si cum ijs conferantur, quæ ignoramus. Proinde non immeritò prudentiæ studia, Paræmiastes nullis terminis, Cancellis nullis circumscribenda censuit.

THEMISTOCLES senili ætate prouectus, dolebat se iam tum moriturum esse, cum primum coeperat sapere. **PLATONIS** autem diuina scientia eò diuinior politiorque a quibusuis literarum Candidatis habita fuit, quò minorem illam & tenuiorem senserat.

Vetus verbum, **BERNARDVS** non vidit omnia; **NICOLAUS** de **LYRA** aliquandò delirauit; Iudaiza-

Academica.

daizauit THOMAS; opus
imperfectum Atticus Doctor
reliquit; antiquus Afer cir-
cumuentus difficultatibus ad
MONTANVM desciiuit;
hæsitque interdum Phœnix
Aphricæ AVGVSTINVS.

Δευτέρῳ ἐποντίδῃ σὺ φωτέει.

Multum sanè operæ, olei-
que a Chymicis antè in Al-
chymia ponitur, quàm lapis
Philosophorum excudatur.
Sicut nihil molestius, quàm
nihil scientem docere, sic
nihil econtrà impossibilius,
quàm § omnia scire præ se fe-
rentem corrigere. Superbus
Pharisæus, qui sibi suisque
factis non parùm fidebat, non
parùm peccauit.

*§ Prius discē-
dum, quàm
docendum,*

LVCIFER inanem
gloriam aucupando e cœlo
cecidit, pœnasque amentiae
iustas persoluit.

Decus

Tuba

§ *Arrogantia, inuidia, Philautia, tria animi monstra*

§ *Multi ad veritatis cognitionem peruenissent, nisi se dudum peruenisse putassent.*

§ *Cyrl
Catec. 16.*

§ *Non est ingrata elemosyna quæ videtur, sed quæ fit ut videatur.*

Decus animi eruditio, mentis lucerna sapientia: illam § arrogantia sensim minuit, hanc Philautia penitus extinguit. § Atq; nos hodie complures nouimus, qui cum valde sapientes ac perurbani haberi percuperent, eo fuisse nomine stultiores, quia sibi plurimum ipsi sapere videbantur. Tales Gnostici, qui rerum mysticarum scientiam insolentius inflati, cognitionem sibi haud minimam vendicarunt; & § absurda quædam de Spiritu sancto effutiuerunt. Tales Pharisei, a Christo verbis asperè accepti, quia § gloriæ umbras consecretando, solidam gloriam amiserunt, & fallaces laudes conquirendo, diuina præmia & præconia repudiarunt. Tales peruicacissimi & turbulentissimi Puritani,

Academica.

tani, qui a reliquo & populo segregati, cæteris hominum puriores, sanctiores, melioresque videri percipiunt. Tales ferè Pontificij, qui futilissimâ Cacosophiæ opinione elati, præclare admodum de se sentire, lectionem multiplicem, linguarumque peritiam magnificè prædicare ausi sunt.

§ Quum autem insolentia omnis molesta & odiosa, tum illa ingenij ac literarum multò est molestissima. Quid ergò illis animi fuisse putemus, quòd Sacræ Theologiæ Professores regios hæreses insimularent, consilijs clandestinis oppugnant, Publicæq; defensionis arcem, quam ignorarent, præcipitanter impeterent. Sed quoniam ita volunt, lectionis infinitæ, summæque

§ *Docendus
populus, non
sequendus.*

§ *Medio tutis-
simus ibis.*

§ *Veram vir-
tutem sua
laus conco-
mitatur, ut
corpus um-
bra.*

Tuba

summæque eruditionis laudes insignissimas ijs largiamur, Scribis & Phariseis sunt Iudæi largiti: hi enim clauem habuere scientiæ occultissimæ ac profundissimæ, sed nec intrârunt ipsi, nec alios intrare permiserunt. At legē Domini perspicuè, disertè, & cum venustate quadam exposuerunt; **CAIPHAS** Pontifex exposuit: sacras literas omnem cū diuinam, tum humanam scientiam ad vnguem tenuerunt; **IULIANVS** Apostata tenuit: Amplissima Spiritus sancti Charismata a Deo ecclesiæ concessa, abundè acceperunt; accepit perindè **SAVL**: Mysteria fidei sacrosancta, legis Mosaicę ac Prophetarū Arcana optimè norunt; Rex nouit **AGRIPPA**: De futuris
in

Academica.

in Cathedra Quirinali, callidè, argutèq; prædixerunt; Idem auri cupidus BILE-AM fecit: præclaris artibus instituti, insigniores sacrae Paginae gnomas cumulatè citarunt; * ipse citavit diabolus: Analyses deniq; fidei argutas contexendo, Patrum lectissimorum testimonia conglobarunt; FAVSTVS, ARI-VS, MANICHAEVS totis viribus aggressi sunt.

Sic qui nobis hostiliter aduersantur, non multum ab ijs hominibus discrepant, quibus nullus vnquam in Ecclesia CHRISTI locus relictus fuit. Quemadmodum e caelis Draco, ADAM ex Paradiso, e Palæstina Chananæi iure exterminabantur: ita a vera matre ecclesia spurij eijciuntur foras. Nos verò, quoniam

**Vetus nebulosum
lo verbum
verus postulat.*

Apoc. 12.

niam

Tuba

niam tam validâ OMNIS-
CII Doctoris autoritate
fulcitur, & tantâ locupletissi-
morum Testium nube cir-
cumuallamur, nec acuta
Pontificiorum iudicia vehe-
menter formidamus, nec in-
signem Polylogiam maxi-
moperè miramur, nec linguæ
virulentæ calumnias valdè
pertimescimus, nec conuitia
dentata & peracerba mul-
tùm moramur. Non veren-
tur pœnas, qui leges latas non
violant; maledicta negligunt,
qui malefacta nesciunt. Gen-
tiles sunt in Iesum, veram vi-
tem insiti, nos sumus; Chri-
stiani sunt in Ecclesiâ Chri-
sti ascripti, sanctoq; Lauacro
tincti, nos eramus: Acade-
mici sunt bonarum literarum
studiosi, & sacrosanctis stu-
dijs consecrati, nos fuimus:
‡ Historias

Academica.

‡ Historias ecclesiæ & cōcilia
œcumenica diligenter assi-
duèque legunt, nos perlegi-
mus : Linguas, Græcam, He-
bræam, Syricam, Arabicam
(sic vulgò iactatur) peregre-
giè ac mirabiliter callent, nos
quoque mediocriter : ad cer-
tamen & disceptationes acero-
rimas § Sciamachijs si placet
fucatis, ymbraticisq; laces-
sūt, haud repugnamus : Ex sanc-
tis demum Oraculis & Ortho-
doxis litem se dirempturos
§ clara voce ingemināt, vbi ad
rem ventum est, & argumenta
neruosa auidius expectantur;
illa ad ingenium scilicet Ro-
mani Pontificis dextrè enar-
rant; pro arbitrio hosce vete-
ratoriè detruncant. § Num
hi quæso Catholici, quos ne-
que fidei Catholicæ peranti-
qua maiestas, neque Legis di-

‡ *Herba vn-
de mel Api-
cula colligit,
veneno est
araneæ.*

§ *Nonaratto
Ed. Campian*

§ *Ferocior
ad rebellan-
dum, quàm
ad bellandū,
Iesuitarum
Secta.*

§ *Author
Anglor. Alā.
Sander.*

*Gr. Martin.
oratione per-
stringit.*

Taba

vna timor & reuerentia,
 neq; amplissimorum Præsu-
 lum ecclesiastica Hierarchia,
 neq; Serenissimæ Principis
 defunctæ summa clementia,
 neq; debita dulcissimæ Pa-
 tris charitas, neq; illibata æ-
 quisimæ causæ authoritas a
 tanto & tam atroci scelere re-
 uocare poterat? Sed procul,
 procul absit Beatissimo An-
 tistiti, & Pontifici Maximo,
 & D. PETRI Successori,
 necnon selecto Christi Vica-
 rio, vel dedecoris nota inur-
 tur, vel leuissima Schismatis
 labecula aspergatur. Itanè
 decretū est Romæ omnia fa-
 cere in *§* nomine Domini,
 ferro flammisq; pro nomine
 Domini persequi, & sub pelle
 ouina gregem per fas nefasq;
 pusillum * dilaniare? Ac si
 passus BARRABAS di-
 missus

*§ Antichri-
 stus cuncta
 suo nomine
 faciet, simula-
 bit, fallet:*

*D. Ephrem
 sermone de
 Antichristo.*

** Boni pasto-
 ris est, pecus
 tondere, non
 deglubere.*

Academica.

missus Dominus, seu in sepulchro adhuc IESVS iacuisset, Iudex verò viuorum mortuorumque rediuius CAIPHAS surrexisset.

§ Simulata sanctitas, duplex iniquitas; simia hominis figuram, non vocem habet;

HIEZABEL meretrix impudentissima se Prophetissam iactat; § MANES Paracletum; LVCIFER Angelum Lucis; HILDEBRANDVS Sanae Organum CHRISTI Vicarium:

Quicquid id est, timco Daemos.

Nonnè etiā IULIANVM & PORPHYRIVM, Prophetas Dei legisse, literas sacratas haussisse, VALENTINVM hereticū Romā adijsse, grauisimisq; de rebus copiose

C2 ibidem

πιστον ἀπίστοις
ἐστίν.

Apoc. 2.20

§ Cyrill.
Catec. sexta.
Fronti nulla
fides.

Tuba

ibidem differuisse, CER-
D O N E M in ecclesiam Dei
audaciùs intrantem, hereses
spurcas putidasque diuulgasse;
Nonne N O V A T V M in-
signem, S e c t a r i u m ecclesiæ
nomen et auctoritatem per-
insulse usurpasse, Arianos
Patres illustriores perlustras-
se, per celebres D. O R I G E-
N I S libros citasse, virosque
in societatem haud indoctos
perlexisse, E V T I C H E N
B. C Y P R I A N V M du-
riùs contrectasse, retròque ab
ecclesia cessisse accepimus?
Te meritò deflemus ereptum
nobis Theologorum decus
W H I T A K E R E, qui hæ-
reticorum fraudes tectas sa-
gaciùs odoratus fuisti, & spi-
nosas Pontificiorum fallacias
callidiùsprehendisti. Ami-
sit, Amisit Anglia virum, vi-
rum

Academica.

rum sanè doctissimum, admirabilis planè eruditionis, Linguarum multarum peritum, necnon lectionis varietate ornatissimum.

Quo, haud scio, an maiorem hæc ferrea Musisque inimica ætas (ea autem politissimis viris floret) tulerit. —

— Cuius singularem animi pietatem doctrinamque incredibilem dum tacitus contuerer, menteque recolerem; dubitare aliquandiu ipse mecum anceps solebam, fueritne naturâ sermoneque mitior & humanior; an verò Arte limatior ac elegantior. Res maior visa est, quàm quæ ab vno facile enunciarî expediriue posset, quadrifariam optimo iure diuisa & dispertita.

Nam primùm mores humanissimi hominis facillimos
C 3 dulcemq;

Tuba

dulcemq; inprimis ἐπισημία, Aula Regia veneratur: tū syn-
cerā inculpatæ vitæ integrita-
tem, καὶ εὐσεβείαν, obuijs Res-
pub. vlnis amplexatur: tertio
multiplicē linguarū cognicio-
nē καὶ πολυμεθίαν parēs virtutū
Academia reueretur: Cōcio-
nes denique pereruditas, &
Concertationes Pancraticas
summo Ecclesia amore pro-
sequitur. Taceo qua Præle-
gendi facultate & admiratio-
ne, quo disserendi acumine,
quanta memorię vi ac tenaci-
tate, qua verborum varietate
atq; copiâ; quâ deniq; rerum
cū humanarū, tum etiā diui-
narū Scientia præcelleret. Ni-
hil tā arduū & difficile, nihil
tam abstrusū atq; reconditū,
nihil tam ænigmaticum, tan-
tisq; inuolucris implicatum,
aut ambagibus inuolutum,
quod non solidi iudicij sagaci-
tate,

Academica.

tate, Animi altitudine, & po-
litori lectionis vbertate, cru-
eret, dissolueret, enuclearet.
Quē ego diuinū planē Doc-
torem, quum vel partitē peri-
tēq; explicantem e Cathedra
Cantica *κατ' ἐξοχήν* Canti-
corum, vel de rebus fidei cō-
trouersis dilucidē & neruose
differentē audiū inaudirem;
cum antiquis illis ORIGE-
NE, HIERONIMO, atq;
BASILIO verē magno, ma-
ximē conferendū censebam.
Quod ad scripta eius didasca-
lica attinet, quę Publicis in-
centus officijs effudit potius,
quā elaborauit, oprimē qui-
dē incepit, eōq; melius, quō
tantū sequi Doctore difficili-
us. Qui si in hunc vsq; diem
diuinis vitā auspicijs produx-
isset (dignū autē laude virum
Musa vetat mori) cum vi-
res Iesuitarum, robustas
C 4 gnaui-

Tuba

gnauiter fregisset, tum totam
Papisticam *ἰεροθερησκίαν* vi-
riliter refutasset, eneruasset,
conuulsisset. Decreuerat e-
nim pro facultate *Μυστοτρόφος*,
Romanę Liturgię feces & ma-
culas diluere, Episcopi Ro-
mani Primatum fastumque
comprimere, Elenchos BÉL-
LARMINI Sophisticos ex-
pedire, mendacia redarguere,
argumenta retundere, Anti-
nomias in nostram perniciem
fabricatas dextrè dissoluere,
fidei Catholicę insigniores
Articulos dogmataq; percur-
rere, atq; ad examen Theolo-
gicum Scripturarum Calcu-
los reuocare.

Sed hoc eius siue pulcherri-
mum institutum, a summo re-
ligionis propagandę studio
profectum, siue diuinum co-
natum mors, mors immatura,
&

Academica.

& periniqua, non sine magno
Ecclesie damno anticipauit.
Fuit hoc Pontificijs omnibus
peracceptum; gratum Aduer-
sarijs; molestum & ingratum
suis; graue & luctuosum doc-
tis omnibus. Senferat hoc etiā
PRAESVL CANTV-
ARIENSIS, Academię
gloria, Patrię lumen, Ecclesie
Anglicanę Cynosura, qui in-
faustam prestantissimi viri
mortem molestissimè tulit,
tantęq; Pantheologię naufra-
gium acerbissimè deplorauit.
Quanquam cum ego vt ve-
rum ingenuè fatear, cum vitę
suę flore, cum mortis iniquita-
te, diuino planè Consilio &
ortum & sublatum existimo.
Qui aut Academicorum lites
graues, casus aduersos, res
accisas spectasset; aut quod
magis esset dolendum, floren-
tissimi

Tuba

tissimi Gymnasij ærumnas,
fata, cineres, inuitus persen-
sisset. Istæc nēpe perinimica
virtutis æcula & planè miser-
rima, Marianis peiora cen-
sentur: quibus sanctissimi v-
bique doctissimique viri ne-
quiter vituperantur, & in-
signiter despectui habentur.

§ Corui lus-
ciniis hono-
ratiores.

*Heu serui regnant,
famuli dominantur; Aselli
Ornantur phaleris:
dephalerantur equi.*

Sed huius præstantiss: viri
præstantiam, quam nemo
vnquam oratione vel diser-
tissimâ complexus est, ieiunâ
hâc mea, atq; incultâ cōplecti
non conabor.

Sicut enim summa laus est,
laudaria diserto et laudato
viro; ita sentio quàm sic
exiguus honos, ab indiserto
& illiterato impolitius colo-
rari,

Academica.

rari . His tantis Angustijs WHITAKERI aliquem nihil dissimilem, cupidissimè exoptavi, (nec est mortale quod opto) qui pulcherrimis eius vestigijs totus insisteret, qui partium nostrarum Patrocinium, veterum adductus autoritate susciperet, perficeretq; susceptum. Quantum autem audio, quantamq; in nostris inesse Academicis facultatem video, haud despero propediem fore, qui votis (quid enim nisi vota supersunt) sit tandem responsurus.

§Neq; est, quòd vel tantæ rei magnitudine perculsus, vellectionis tenuitate territus Tyrunculus pertimescat, quandoquidem usu sedulaq; industriâ inculta oratio accu-

§Ingenium si intenderis, valet.

Tuba

§ Annis prudentia maior
I. Sam. 3.
18.

I. Reg. 3.

I. Tim. 4.

Improbata Syren desidia.

accuratiùs excolitur, scriptaq; horridula concinniùs eliminantur & perficiuntur. Nemo certè nescit, quāplurimos olim tremulos senes delirasse; supra ætatē Iuvenes sapuisse. Nonnè duodecim annos natus DANIEL spiritu Dei afflatus, mendacij § Canos illos Iudices conuicit, nonnè SAMVEL cum esset parvus Nonagenarium HELI redarguit, nonnè SCELOMO anno ætatis suæ bis sexto regnum adeptus, diuinam de meretriculis sententiam tulit, nonnè Iuuenis erat TIMOTHEVS CHRISTI cognitione et sapientia præcellens? Deindè quæstio ardua & retrusa, quò § sæpius agitatatur, eò faciliùs percipitur; Aromata fragrant magis contusa; vnguenta redolent magis circumlita;

Academica.

circumlita; ferrum ferro acuitur; crebris argentum flammis perpurgatur; scintilla percusso silice exilit; durum itidem metallum mallei ictu diducitur; atq; crassa materies in puram reductione essentiam resolvitur. Certè quamdiu hîc vivitur, proficitur; donec ad summam rerum veniatur: unde vita nostra stadio non ineptè confertur, quo ad novissimam metam non sine laude tenditur.

Nunc verò Duces fortissimos expectamus, qui hostium in agmen densum incurserint, vires debilitent, iacula retorqueant, copias aciemq; repellant, profligent, prosternant: Clarissimos Archimagistros Heliconis fonte tinctos, splendidissimis ingenij & eruditionis ornamentis vndiquaq; politos

Tuba

litos, qui facinorosum Apostasiae crimen Rhemensibus impingant; qui spurcissimarum hereseon Camerinam commoveant; qui Cornuta Sorbonistarum dilemmata resoluant, retundant, reuincant: Doctores denique didacticos, qui in Cathedra CHRISTI sedentes, Arcana Theologica enucleent, qui capriosos Sophistarum Paralogismos dissoluant, atque sacratissima fidei Orthodoxae Symbola & syntagmata accuratè cōcinnent, perornent, amplificent. Neque propterea timor nostros incessat, quod paucos, dissectos, improbos, indoctos, tenebricosos, § quidā vaniloquus, audaculus, pallidulus Papicola vocitaret, in sententiam suam perliceret, atque ad nouae fortunae cupidinem incitaret. Nimirum

§ *Campion,*
ratio. ult.

Academica.

mirum auem illam suauem &
musicam Cuculus auicula de-
ridet, Regiæ item alitis can-
tum ineptissimi graculi ode-
runt.

O ergò incultos, crassos,
ieiunos CRANMERVM,
COOPERVM, COOR-
TESIVM; ô infantes, im-
peritos, elingues; BVCE-
RVM, BEZAM, BVL-
LINGERVM; ô auentes,
illiteratos, ignaros rerû, FA-
GIVM, FOXIVM, FVL-
CONEM!

O fallacem scilicet ve-
stram spem, exiguum inge-
nium, fidem fragilem: O
inanes vestras contentiones
acerrimas; prælectiones gra-
uissimas; iustas Apologias;
disertos sermones; elogia
sancta; flexanimam suadelâ;
Pala-

*His adiun-
gere licet
Grind. Par-
ker. Parcunst.
Rid. Hutt.
Aelm. Horn.
Chad Noëll.
Jo. Hooper.
T. Math.
Drät. Dear.
ornatissimos
& præstan-
tissimos
Theologos.*

Tuba

Palæstram artificiosam. Tum
etiam dulces parcemias, lepô-
res Atticos, falsas Parabolas,
HERCVLEOS labores;
quos neq; laus in hac vita, neq;
Merces in futura consecuta sit,
aut consecutura. Itanè tandè
de infirmitate vestra gloriari
Romanistæ, vt Academicos
scientissimos inscitæ, pruden-
tissimos imprudentiæ, petu-
lantiæ optimos in simuletis, de-
bitaq; ijs encomia laudesq; præ-
ripiatis? Siccinè Ecclesiæ Re-
formatæ Hierarchiam nefariè
defflorare, adulterare, conspur-
care; Protestantium, Martyrū,
§ Sanctorū, Symbola, fata, me-
rita; irridere, perstringere, Sar-
casmis insectari? Non herclè
putassem Catholicis conueni-
re, Ecclesiæ alumni indulgen-
tissimis adeò furiosè rabidèq;
debaechari, Sanctissimos Præ-
sules

§ Cum larvis
luctari nefas

Academica.

sules Theonino dēte rodere;
maledictis amicos petulan-
tissimis conscindere; quamli-
bet vlciscendi calumniandiq;
ansam avidissimè arripere; at-
que veneranda lectissimo-
rum Theologorum monu-
menta tam indignis modis
tractare. Num ergò vniuer-
sæ Ecclesiæ Præpositi iudi-
centur ij, qui hēreticam
CHRISTI Ecclesiam nun-
cuparint, eiq; indelebile de-
decoris stigma inusserint; nū
Apostolorū successores habē-
di, qui Theoriam Apostolicā
coinquinarint, praxin coargu-
erint, doctrinas distorserint,
dogmata corraserint, Cōmen-
tis codices vitiosis contamina-
rint, vim intulerint? peccatur.
Ecce complures Theop. Pa-
racelsus medici, P. Baronē
Stemp. Theologi viros ap-
D primè

Tuba

primè subtiles, atq; arcane
 eruditionis laude præcellen-
 tes grauitè reprehendere, in-
 inuidiam vocare, adeoq; in-
 scitiæ labè aspergere gestiunt;
 cò quòd doctiores se inde
 videri, existimariq; posse pu-
 tent, pessimè agitur. Id quod
 duris Aristarchis Anglo-rhe-
 mensibus, emundis scilicet
 Censorijsq; Noui Testamèti
 interpretibus vsuuenit, qui ad
 Lesbiam suæ vertiginis regu-
 lam, ineptissimum versionis
 perpendiculum importuniùs
 exegerunt, & cultiorem La-
 tiniolemq; reddentes Vernac-
 ulam, in ipsum Archetypon
 facinorosius inuolarunt; Nun-
 gantur. Hæc si alicui duriora
 & acerbiora videntur, filij
 certè improbi flagellis cor-
 ripiendi, grauioreq; morbi
 asperioribus medicinis sunt
 curandi.

Rhem. Testa.

Io. 14. 16.

Heb. 9. 3.

*Sancta san-
 ctorum.*

1. Cor. 16.

22.

Anathema.

Academica.

curandi. Quinimò mihi ista *1. Tim. 6.*
penitus inspectanti, indigna *Deposito.*
admodum laus miserandaq; *Apoc. 9. 11*
videbatur, quæ ex aliorum *exterminans*
vituperio penderet: In suis *Act. 16. 12*
quisq; rebus debet bene esse *A Colonia.*
oculatus, in alienis non per-
indè curiosus. Imperitus ac
insulsus est medicus, qui sana-
re studet alios, & morbū nes-
cit suum: Hypocrita, eijce
primum trabē de oculo tuo.
Nos si obscuri, quod quidam
ventosus obscurusq; homun-
cio non ita diu ore foetido e-
ruſtavit, meminisse oportet
Solem vel nubeculā lucidif-
simum obscurari; si pauci, pa-
leas esse multas, grana pauca;
pauciores racemos vineam
reddere ampliorem: si indo-
cti, summi esse Artificis artē
disſimulare, ac in principijs
exalbescere.

ibnsuo

D 2

Quand

Tuba

Quamquam periniquum cer-
tè nos ab illis petulantius co-
argui, qui quod nobis crimi-
ni potissimum datur, in eo in-
figliter ipsi claudicant. Incul-
patum esse oportuit, qui alte-
rius insectari vitia liberius vo-
let. Caterùm quod ad hosce
pię memorię Pręsules, sincere
Religionis vindices, & Patro-
nos acerrimos spectat, quibus
tam fœdas dementiæ labe
Magister Periodorũ politulus
asperferit, tanta indicendo e-
legantia et venustas, in disse-
rendo tanta omnium fuit a-
crimonia et subtilitas, vt nul-
lus vnquam *καλὰ πρὸς* Ala-
nus, nullus veneris Echius,
nullus Stomachosus Staple-
tonus cum ijs ritè conferri
possent, siue partes nostras a-
struerent, siue etiam conuel-
lerent aduersas.

Academica.

A quibustotius Curie Romanæ mores, Schismata, Synedria, hæreses tam clarè & dilucidè depinguntur & explanantur; vt a nullo quidem Apelle expressiùs viuidiùsque deliniari potuerint. Qui enim animi sui sensa foeliciùs typis mandarunt, et concinniori limâ accuratiùs expoliuerûnt, de Ecclesia optimè promeriti, vafra fucq; verborum delibutas Rhenensium technas indagarunt; Romanæ deprauateq; Ecclesiæ Paradoxa refutarunt; Pontificiæ Sedis primatum de sede funditùs deturbarunt; Cenam Dominicam tortuosis Scholasticorum argutijs, putidisq; Paralogismis implicatam, in pristinum per appositè nitorem vindicarunt; Sacræ denique Paginæ efficacem in contro-

D 3 uersijs

Tuba

§Tbraſonicé

uerſijs iudiciarijs authoritatē
copioſe aſſeruerunt. O quā
ferociter **CAMPIANVM**
ſi iuueniliter exultantem fre-
geris, compreſſeris, proſtiga-
ueris, Laurenti Polyhiſtor
HVMFREDE? quā for-
titer cauſam Chriſti propug-
naueris contra primos Satel-
lites **ANTICHRISTI**
RAINOLDE? quanta ora-
tionis vi, impetu, pondere,
indomiti ingenij Sophiſtam
perſtrinxeſ, perculeris, pro-
ſtraueris inuiſtiſſime Achleſa
IVELLE? Næ Leonem
hinnulus, Aquilam muſca,
pumilio Gigantem, **CA-**
CVS HERCVLEM
adoritur; quū **IOHAN-**
NEM THOMAS, IV-
ELLVM HARDIN-
GVS impetuoſe aggre-
ditur.

Ac

Academica.

Ac de Iuello meo quid dicam, cuius est præter cæteros nobilitatum nomen? mihi certè quoties aliquid abditū quæro, thesaurus est; quoties rarum & preciosum, Gemma est. Quis enim vetera memoria repetēs, vniuersam structuræ Babylonice molem ab illo Reformatae Religionis

CORYPHÆO, Apo-

stolici Dogmatis assertore quasatam & funditus deturbatam; quis Iusticiam Evangelicam fidei Catholice basim & medullam a Io. Foxio, viro

honestissimè dilucidatam, & a tucatis **LVSITANI**

Rhetoris figmentis, pigmentis, Catalalijs, Tautologijs perinsigniter vindicatā; nec non Pontificis Romani Primatū a Pōtifice **WINTON**.

D 4

viro

¶ Primatus non est de iure diuino, sed positino, non a Christo & Apostolis institutus, sed a Patribus ecclesie Occidentalis datus.

Tuba

viro literis Arcanis nulli secundo, gravissimè repressum, ac enervatum; FRANCISCI demùm Turriani Sophismata in nostram perniciem in-texta, & excogitata, a subtilissimo SADEELE Logicè nervosèq; enucleata ac refutata, non viderit, senserit, meminerit? His recentioris famæ, nec notæ villioris complures adiungere licet, quorum honorariâ Author mentionem faceret, & multiplices eruditionis laudes prædicaret, nisi animum præocupando altum silentium imposuissent. Ii siquâdo sopitas suas Musas ad scribendû excitarent, quæq; prudenter sciant ornatè scriptis divulgarent, quàm luculenter reliqua Pontificiæ Idolomanix phasmata et phantasmata discuterent;

Academica.

rent; quâ sententiarû copiâ et
ornatu ludicras futesque
RHEMENSIVM Lo-
gomachias exagitarent: quâ
tum Historiarû varietate, tum
Testium conglobatione A-
postolicâ dianoian collustra-
rent; atq; Papisticae superstiti-
onis Pseudodoxa ad nause-
am vsq; agitata diluerent, re-
fellerent, conuellerent? Ego
verò qui nè Centesimâ quidē
parte cum tam insignibus ex-
imisque Archididascalis &
Professoribus sum cōferendus,
non tantum assumere debeo,
vt Maiores superem; assumo
si placet vt hortor, et admo-
neam. Quisquis autem aliter
opinatur, quoniam mihi non
fuit a consilijs, mentē stultus
suam aperit; rationes non co-
arguit meas. Vnum hoc re-
scire volo Candidos, contu-
melix

Tuba

melic non me scripsisse causā,
sed amoris. Nequaquam vi-
ribus egomet meis perexigu-
is confilus in aciem descēdo,
aut quenquam gravis arma-
turæ militum ad Palæstram
euoco; sed viā potius peritio-
ribus Theologis præmunio;
tenui mea Tuba Classicū ca-
no; subigatur Hispanus; pro-
sternatur Papa; viuat, valeat,
vincat, Rex. IACOBVS.

Et quoniam hūc oratione
deuenimus, perdulcis profe-
ctō & perbeata Lux ista, quā
gratissimis omnes oculis v-
surpamus; cū nobis Regem
Euangelicæ Veritatis De-
fensorem fortissimum, sinceræ
Religionis vindicem acer-
rimum, Patriæ Propugna-
torem inuictissimū, doctrinæ
doctorumq; omnium Mæ-
cenatem indulgentissimum,
Principem deniq; tot meri-
torum,

Academica.

torum, & rerum probè gesta-
rum splendore eminentissi-
mum, tam inopinatò, tam au-
spicatò, tam immeritò, De-
us prouiderit, concesserit, do-
nauerit. Nec dubitamus sanè,
quin eam laudem, quā ma-
ximam apud suos in Ecclesia
& Religione propugnandis
consequutus est, amplissimo
imperio auct^r, maiore indies
apud nos, suscepto & literarū
& Literatorū patrocinio, ac-
cumulare velit. Quid autem
aliud a Serenissimo Principe
expectare debemus, cuius
permulta tū Aula, tū repub.
& prouisa prudenter; & acta
constanter; & accuratè scripta;
& respōsa sapienter ferūtur.
Quod si religionis studiū, ec-
clesiæ patrocinium, Reipub.
procuratio, tria maxima ma-
ximorum Principum orna-
menta & insignia, vno in
Rege

*¶ Mundi im-
peria, Eccle-
siæ hospitia.*

Tuba

Rege Anglię conspirauerint;
vox Dei pariterq; populi, v-
no ore applausuq; efferetur:

*Inuenimus virum secundū
cor nostrum.*

Quod igitur æquum & iu-
stum est, nunc petere licet;
hisce præsertim foeliciscimis
temporibus, foelicissimo
regnante Principe. Petimus
autem, vt ablata & alienata
Ecclesię bona, Priuilegiaque
restituantur; Collegia & Sa-
cerdotia suis ornamentis nu-
data ornentur; Prædijque
amplioribus augeantur; Ec-
clesię languescenti consula-
tur; ingenia optima alantur,
magnificisq; præmijs ad studia
incendantur.

Quod sanè D E O appri-
mè gratum, Academicis
optatum, bonis omnibus
iucundum, Reipub. vt ilis-
simum,

Academica.

simum, Regio nomini ac
Maieitati gloriosissimum est
futurum.

Quid enim vel ad debita
Regis Encomia celebranda
illustrius, vel ad Publicam
salutem alendam utilius, vel
ad aeternam gloriam adipis-
cendam efficacius exoptari
potest, quàm eruditioni & pi-
etati intentos fovere; indoc-
tos & insulsos Baalitis Rei-
pub. Christianæ pestem ac
perniciem, ad inferos quasi
ad Centrum suum relegare;
Papismū horrendā blasphem-
iā refertū funditū tollere;
animabus misellis, penèque
perditis suppetias ferre; atque
Euangelium Iesu sacrosanctū
rationibus modisq; omnibus
promouere? Carissima nunc
quidem omnia præterquàm
literæ, literatq;: augetur pre-
mium

Tuba

*§ Beneficia
olim sine cu-
ra, Cura
nunc sine
Beneficio.*

tium & Beneficiorum, non
augentur Beneficia. Deus
certè nunquam magis bene-
dixit terrā, homo nunquam
magis compilauit Ecclesiam.
Etenim nūc plurimi, ijq; non
infimi ordinis, in hanc vnam
curam incumbunt, vt res sa-
cratas rapiant; raptas conge-
rant; pecunias corradāt; cor-
rasas dissipēt; atq; totius Rei-
pub. statum vehemēter con-
turbent.

Academici desudant, se-
macerant, excruciant, vt Au-
licis satisfiat; nil tamen inde
lucri reportant. De pecunijs
& largitionibus prius (quod
maximè dolendum & deplo-
randū) quàm de eruditione
& moribus inquiritur: HO-
MERVS ipse si nihil attule-
rit, extrudetur forās. Ac
de his quidem alijs fortasse
plura;

Academica.

plura; nunc ad institutam orationem si placet.

Quod si votis annuetur, & ad leuiores concertationem venietur, non de rebus profecto infimis aut leuissimis, sed maximis grauissimisque pro virili disputabitur: quas proli dolor, G. beatæ memoriæ **W H I T A K E R V S**, Scholarum decusterrorq; Papistarum morte reliquerat, repentinâ peremptus.

Nimirum de prædestinatione Dei bonorum ad gloriam, malorum ad poenam, de Arcanis Scripturæ, Spiritu & litera; de peccato, libero arbitrio, lege, decalogo, fide, bonis operibus, iustitia, merito, Paradiso.

De

Tuba

**Christus ad
infernus des-
cendit solus,
cum multi-
tudine ascen-
dit: Ignat. ad
Trallian.*

*§ Author
vocum que
utroq³ in
Testamento
occurrunt,
precipuarū
naturam, E-
tymon, ac
Themata*

De Passione Christi, * des-
censu ad *Sebeol*, Limbo Pa-
trum, Purgatorio; De Latria,
dulia, hyperdulia; De Pri-
maru Pontificis Romani, Sa-
crificio Missæ, Eucharistia,
Clauibus, Cathedra, Indul-
gentijs. De Hebræorū item
Codicum contextu, sinceri-
tate, authoritate; de Patribus
Ecclesiæ Apostolicę filijs a-
mantissimis, Latinis, Gręcis,
Arabicis; de Concilijs, Ni-
cæno, Ephesino, Chalcedo-
nensi, omnibus; § Vocum E-
tymis rebusque alijs fauente
Deo, quàm amplissimis, &
diuinissimis. In quibus pin-
gui (quod aiunt) *Minerva*
concinnandis, Conciliorum
Oecumenicorum decreta tu-
ebimur, Doctorum iudicia
nata Maiorum non asper-
nabimur, a Canone Scrip-
turæ

Academica.

turæ ^{avertice} nè latum qui-
dem vnguem discedemus;
sanctis deniq; Apostolis qui
Seruatori erant a Latere, nos
accensebimus. Vos Papicolæ
Antichristianę discipline Pa-
troni, si conditiones has æ-
quas, iustasq; decernitis, scri-
bite, rescribemus; opponite,
replicabimus; accusate, defen-
demus; quęrite, respōdebim⁹;
incipite, superabimus. Nempè
faxy pœniteat Paradoxi illius
† PIGHIANI, ex S. Scrip-
tura non esse cum Lutheranis
disputandum: VALENTI-
ANI, Scripturam, i. Catho-
licam Veritatem nec fidei
normam nec controuersiarū
fore iudicem. Erroris Alber-
tus fanatici insimulatur, amē-
tiæ Gregorius extreme con-
uincitur. Quem ergo fructū
sunt ex sermone Dei laturi,

E

qui

studiosè in-
uestigasse,
Patrumq;
Græcorum,
Rabinorum,
atq; Arabū
Testimoniis,
Catholicę fi-
dei propagā-
dæ ergo, il-
lustrasse
fertur.

† Albert.
Pigh. de
Eccles.
Hierar.

Greg. de Val.
Analys. fidei
Cathol. lib. 5

Tuba

10. Cap. 6.
¶ Durus ser-
mo Christi,
quia Cor du-
rū est.

qui durum eius sermonem
clamitant; aut quoniam spes
est nobiscum fide confensu-
ros, qui lites & controuersias
natas per sacros Canones di-
rimere dedignantur. Ad Pa-
tres ventum est, doctrinae E-
uangelicæ interpretes præ-
stantissimos; Orthodoxæ fi-
dei assertores per insignes;
Christianæ ecclesiæ & politię
lumina ac ornamenta clarissi-
ma; quicunque intra quingen-
tesimum partem salutis an-
num clauerunt. De quibus
quoniam nonnulli summā
audiendi cupiditate flagrant,
pro facultate quantulacunque
mea visū est nunc aliquid te-
nuitè differere. Aequū cer-
tè censeo Cæsarē adeant, qui
Cæsarē appellant; eadē autē
Problēma resoluitur, quā
astruitur, vipera alitur palmis,
palmis

Academica.

palms interficitur; hasta miles Achilleâ sanatur, pariterq; sauciatur; Antiqui expectantur, quibus suffragantibus hostis iugulatur. Nos sanè ingenuis disciplinis ornati, politionibusq; literis instructi, ac diutius in studiis Theologicis versati, multum Maioribus nostris tribuimus; permultum debeamus necesse est: nè in altero ingrati, in altero planè impij videamur. Nec tamè aut Mide, qui canentem Apollini Pana præferebat; aut qui quatuor primaria Concilia quatuor Euâgelij adæquanda censebat, Gregorio assimilamur. Quâvis enim ad pietate honesteq; vitæ officia, bonosq; mores solide hortemur, a perfidia nempè ad fidem, ab errore ad veritatem, a desperatione ad spem, a cupiditate

Tuba

ad charitatem, ab interitu de-
mum ad salutem, verbis, ex-
emplis, scriptis; reuocare,
præmonstrare, traducere co-
nentur; debent tamen stare
post principia, palmâq; Ma-
ioribus deferre. Quantò e-
nim **SCELOMO PHO-**
CILLIDE sapientior, sol
minoribus stellis splendidior,
ALBION Insulis Hispaniæ
florentior, Cabbalâ lex **MO-**
SIS diuinior; tantò Ortho-
doxis Apostolus sincerior.
Quis ita tardus & hebes, vt
sanctiorem **POLICARPO**
Proconsulem, aut pulchriore
ABSOLONE AESO-
PVM, aut grauiorem **PLA-**
TONE DEMOCRI-
TVM, aut demum **HVM-**
FREDO doctiorem **CAM-**
PIANVM pugnacissime
contendat? Num credibile
est

Academica.

est, ARIVM, PELAGIVM,
NESTORIVM Sa. literas
percalluisse, Primores verò
ecclesiæ fidei vindices acerrim-
os claudicasse; ALANVM,
SANDERV M, G. MAR-
TINVM Catholicæ Reli-
gionis fundamenta iecisse,
AVGVSTINVM, AM-
BROSIVM, HIERONI-
MVM toto cælo aberrasse?
Imò cedant Arma togæ, sam-
bucus Cedro, A I A X viro
πολυτρόπω, DIANA DEIPA-
RAE, CAESARI Senatus,
ADAM Adonai, Patri Pa-
tres *παντοκράτορι*. SARA &
ratio præ sint, HAGAR &
appetitus obtemperent; ser-
mo Dei præpotens per om-
nia dominetur, literæ ex offi-
cio humaniores ancillentur.
Quis fidem per singula ha-
bere volet ADAMAN-
E 3 TIO,

Tuba

‡ Pernicio-
sus Chilia-
starum
error granes
& doctos
Theologos se-
fellit.

TIO, quis IVSTINO, quis
APOLLINARIO, quis
LACTANTIO, quos ta-
men perantiquos, egregiosq;
fuisse doctos neminem late-
re arbitror. Quibus interim
miseram damnatorū ἀποκα-
τάστασις PYTHAGO-
RAE Μαθηματικῶν errorē
Chilistarum historia Eccle-
siastica ascribere haud vete-
tur. Hęc hominum perditorū
lolia, non triticum Dei, Hæ-
reticorum viticę, herbęque
nocentes sunt, quas suo in
agro sedulus agricola non se-
minavit; ideoq; resecanda,
quò melius & commodius
grana frugesq; succrescant.
Neq; hoc mirum, quòd in
grege IACOB pecudes
maculis respersas albis & ni-
gris, in arca NOHAE ag-
nos & hædos, virgines in Pa-
rabola

Academica.

rabola prudentes et fatuas,
pisces in lagena bonos & ma-
los, in vtero deniq; REBEC-
CAE gemellos, electum &
reprobum inueniamus licet.
Equidē plures perditorū ho-
minū semitæ obliquæ, vnica
recta ad coelum via, eloquia
Domini; Eloquia melle *Cha-
nanao* perlita, coelesti Ambro-
siâ delibuta, *Paradisi* flosculis
conspersa, splendidiora Sole,
clariora Crystallo, rore *Her-
mō* dulciora. Quibus quisquis
attentius auscultauerit, sicut
olea viridis & fructifera in
domo Dei florebit, *Angelo-*
rum esca saturatus requiescet.
Quamobrem nullam ijs fidē
habendā autumo, qui vel fa-
naticas paucorum opiniones
auidiūs amplexi, receptā ab
Ecclesia doctrinā abdicarūt,
vel priuatis iudicijs pertinaci-
ūs, addicti Catholicorū Patrū

Psal. 133.3

Tuba

consensū repudiarunt. Quod fecisse fertur MARCION, qui arcanarum literarū testimonia conscindere & dilacerare ausus est; MONTANVS, qui se spiritum sanctum miser abiectissimus mentitus est, & nouis Ecclesiam dogmatibus perturbauit. Nestorius, qui duos explosa Trinitate CHRISTOS confinxit, & relucenti Euangelio tenebras offundere conatus est; G. de Valentia, qui iustorum opera vi suā, & efficacia, salutem æternam promereri, seuerum iudicium sustinere posse, imprudens asseuerauit. Opera sat scio, IOHANNAE puellæ intelligit Moguntinæ, Papissæ utiq; delicatule, quæ lasciuens, a Capellano quodam Romæ compressa, non mediocri Papalē Cathedram

Academica.

Cathedram asperferat igno-
miniâ.

*Res est ista quidem
risu celebranda bimestri.*

Fuerunt, fuerunt fateor
(quis eat inficias) etate Patres
antiquissimi, dignitate am-
plissimi, florentissimi literis,
et eruditione, longa rerum
experiētia sapientissimi, nec-
non complures numero, regi-
onibus passim dispersi, autho-
ritate grauiissimi, acutissimi in-
genio, rerum deniq; diuinarū
scientiâ longe instructissimi.
Quid tandem & Romanistę
habent, quod vel causę vestrę
nutanti, valdē proſit, vel no-
strę obſit floſcenti? Dispe-
ream, si vobis Battologia la-
bem non asperſero: emoriar,
si nostros fore Patres didactis
cos luculentissimē non pro-
bauero.

Inſigniores

*& Malę qui-
dam ſuſpicā-
tur, idem eſſe
ſe Pontificiis,
ac Patribus
aduerſari,
quaſi ſuſcep-
tum cum Pa-
piſtis certa-
men, haben-
dum eſſet cū
Orthodoxis.*

Tuba

Act. 22. 25

Amos. 1. 2.

Insigniores proferte sententias, citate locos, Paraphrases consulite, dictis credite, iudicijs adhaerescite, tuemini axiomata, fidem veneramini. Regnet Rome, regnet Catholica Maiorum fides, sacrosancta doctrina, perantiqua Politia, quam Romanus olim Apostolus Epistola graphice descripserat ad Romanos. Ceterum omnino verendum est, ne, ut Propheta praedicat, pascua Pastorum lugeant, & caput Carmeli areseat; ne Beth-el domus Dei in Beth-auea domum vertatur Idoli, atq; Ethnicis sponsa **C H R I S T I** amoribus fascinetur. Enimvero velandi Schismatis causa, nonnulli venerandae Maiores canici ei; Hebraei **M O S E N**, **T R I S M E G I S T V M** Aegypt-

Academica.

Aegyptij, SYBILLAS
Græci, Ariani ORIGE-
NEM, CLEMENTEM
GREGORIVMQVE Ro-
mani insolentissime iactant.
CHRISTVM Rabbi et
magistrum *Scribe* vocitant,
cuius esse discipuli recusant.
Deus hypocritas vehementer
odit, qui quorum consilium
soliciti implorant, iudicium
ac sententiam meticulosi de-
clinant. Curiosum genus
hominum ad inquirendam
fidem alienam, defidiosum
ad corrigendam suam. Quā-
quam seipsum prius intuea-
tur oportet, qui alterum pro-
bri inculcabit; fermento va-
cet, qui Pascha celebrare vo-
let. Nihil horum dissimiles
Pontificij, qui dicunt, et non
faciunt, qui audiunt, et non
obtemperant; quò non
tam

Tuba

tam Apostolorum successores in Cathedra Cephæ, quā Scribarum videantur in aula Caiphæ.

Promiserat præfidenter quondā (Crucis opinor signo communitus) e Societate IESV Præbyter *πλουτράγμων*, animosè se defensurum Patres, quos Græcæ imperitus linguę miscellus haud quidem intelligeret. En vobis fratres digitus dei, virum, virum ut volunt, disertissimum, cum a nostris impeteretur, in salebra hæsisse, cum gravius premeretur, penitus obmutuisse, imò cum primùm in conspectu Doctor daretur, contremuisse, certamen exhoruisse, desperasse. Id ego quū comperissem, illicò dixi, mirè meherculè leuitatis esse verbis dicere, cui re non faciendo;

Academica.

do; summe impudentie profiteri, cui non sis implendo. Assentior **BONIFACIO** 9. dititanti, malle se minutum pisciculum manibus habere, quam Mari Delphinum. Multa quidem multi suis viribus confisi, audacius pollicentur, quam nusquam loci prestare in animo habent, quoniam ut ego auguror, malis stolidisque in promissis servari fidem haud expedit. Tritum enim illud, cum Hereticis non esse foedus feriendum, nec prorsus delinquere, Principi Protestanti qui fidem datam violat, qui prodit, qui perdit. Hec tam aperta et clara, ut tegi nequeant; tam horrida plane, & nefanda, ut astrui non debeant.

Sed ut omnibus innotescat, quam candidè cum Patribus agatur,

*De Bonifacii narrat
Theodor. A
Nsem Ex
Pastore Lupum, ex patre
Carnificem,
Tyrannum
ex Pontifice
factum fuisse.*

Tuba

agatur, ad operum iusticiam
stabilendam, proferamus
in medium D. IACOBI
Epistolam, atque orthodox-
orum iudicia, grauioresque
sententias perpendamus.

Iac. 2. v. 24.

Oecumen. in

Epi. Iac. c. 2.

*Videtis, inquit Apostolus,
quoniam ex operibus iustifica-
tur homo, non ex fide tantum.
Ab OECUMENIO perfas-
cile expeditur, Iustificationis
ex sola fide exemplo ABR A-
HAM est, quando ubi credi-
dit, imputatum est ei ad iustici-
am, iustificationis vero ex ope-
ribus, quando filium suum ad
aram obtulit.*

Theod. Epist.

ad Rom. cap.

3.

*Annuit THEODVLVS,
dicimus ex fide iustificari ho-
minem citra legis observatio-
nes.*

*D. AMBROSIVS asti-
pulatur, Nemo in operibus glo-
rietur, quia nemo factis suis ius-
tificatur.*

Academica.

ificatur.

Elegantè **LOMBAR.** *Lombar. in*
DVS, *Non ex operibus legis c. 2. ad Gal.*
iustificamur siue ante fidem,
siue cum fide fiant.

Venerabilis **BEDA** al. *Beda in Epi.*
sentitur, quòd ait ex operibus, Iaco. ca. 2.
significat ex operibus fidei, quia
perfecta opera sine fide nullus
habere potest; fidem verò sine
operibus multi, si operandi tem-
pus desit.

A THEOPHYLACTO *Theophy. ad*
pariter accinitur, Deus nos Rom. Cap. 1.
iustificauit, non ex operibus nos-
tris, sed ex fide.

BRVNO Author est, si-
dem solam iustificare sine omni
opere legis.

Non refragatur **ATHA-** *Athar. in*
NASIVS, *Est tibi o Iudae*
fide manendum, quæ se 3. Rom.
iustificare vel sola potest.

Idem

Tuba

Origen in
Epist. ad Ro.
Cap. 3.
* Tho. Aquin. in Epi.
Iac. c. 2, v.
24.

Idem testimonio Adamanti;
astruitur, Sola nostra gloriatio
in fide Crucis CHRISTI.
Non aduersatur Scholastico-
rum Antesignanus.

Ex operibus, id est, se-
quentibus fidem, iustificatur
homo, nempe magis iustus effi-
citur, & in Iustitia conserva-
tur.

Non ex fide tantum, si-
quando adest facultas ope-
randi, alioquin fides suffi-
cit.

Eras. in Iac.
c. 2, v. 24.

Accedit Germaniæ decus
ERASMVVS, Exemplum
quod PAVLVS aduersus ope-
rum fiduciam adduxit, ad lau-
dem operum IACOBUS adducit.

Oecumen. in
Ep. ad Gal.
c. 2.

Opera autem nè cuiquam di-
ctio negotium facessat, Oecu-
menius non ineptè distinguit.

τὰ ἀναγκαῖα, τὼ νόμοι,
Idia, τὸ νόμοι:

Hæc

Academica

Hec tantum Cyrensis eccle-
siae Praesul opera legis dici pu-
tat, non illa, quod etiam PRI-
MASIO D. AVGVSTINI
discipulo non displicet; Ope-
ra legis Circumcisio, Saba-
tum, & reliqua, quibus certè
operibus non est Hebraeus iu-
stificatus. NAZIANZENS
autè de fide pereleganter cõ-
cionatur; Testis ABRAHAM
è fide iustificatus. Huius sen-
tentiae scholia suffragantur
Ascensiana;

Abraham nonne ex operibus,
id est, fide per opera testificatà
iustificatur? Vnde per facta
BVLLINGERVS docet in-
telligi fidem factis ac operibus
efficacem, & non opera homi-
num satisfactoria: Et de fide
locutus ait, fides iustificat non
propter nos & nostra opera,
sed propter Christum. Vtrun-
que

*Theodoret. in
Ep. ad Gal.
ca. 2. v. 16
Primas. in
Ro. 3.*

*Nazianzen.
orat de cura
pauperum.*

*Iod. Badii
Scholia Af-
cens. in Iacob.
Ca. 2. v. 24
Bullinger. in
c. 2. Iacob.*

Tuba

Beda in Psal.
77.

Remigius in
Psal. 32.

Isych. li. 4. in
Leuit. C. 24.

Th. de Vio in
2. C. Iacob.

** Paulum &*
Iacobum.

que veneranda Antiquitatis
Authores sunt complexi, qui?
BEDA, per iustitiam factorum
nullus saluabitur, sed per so-
lam iustitiam fidei; REMI-
GIVS, beati qui per gratiam
iustificantur, non ex meritis.
ISYCHIUS, Cum ad perim-
plenda legis opera genus hu-
manum infirmatum esset, non
ex operibus saluare, sed per
gratiam hominem deus volu-
it. AVGVSTINVS, nullo
modo homo iustificatur nisi
per fidē, quā in Christum cre-
ditur. Nō tergiuersatur THO-
MAS de VIO Caietanus Car-
dinalis Sa. Zisti, constat nos
iustificari per fidem, etiam
sine operibus, sicut pater
in infantibus baptizatis, & a-
dulto baptizato, si statim mo-
reretur; ac litem inter * Apo-
stolos dirempturus, non fide
inquit,

Academica.

Inquit, sterili, sed fide fecunda
operibus iustificamur. Idem
FABER Stapulensis fatetur,
sufficit sola fides, ubi non est
tempus operandi, paruulis so-
la sufficit ad iustitiam. Liquer
autem non duplicem, sed uni-
cam esse iustitiæ acquirendæ
& adipiscendæ rationē, nem-
pe fidem; testante Thoma, non
est spes iustificationis nisi in
sola fide. Nunc ad certamen
paulò acrius venit, quando
vtrinque in pugnam procur-
sum est. Si priscos ecclesiæ
Patres afferre Romani vole-
tis, afferemus; si scripturas
mauultis, haud repugnamus:
vtrouque iamdudum modo,
tanto Cataphractorū agmine
stipati superauimus. Neque
enim certè causa est, cur
aut quassatas fractasque vires
Panopliâ muniti Apostolicâ
F 2 formide-

*Faber in 2.
Iacob.*

*Thom. A-
quin.*

Tuba

formidemus, aut de prospero
successu ambigamus, si æquo
campo dimicetur. Omnes e-
nim pro comperto habent,
quod germana primævæ ec-
clesiæ fides vitiatur, & viola-
tur, in tenebrarum angustias
claritas Evangelii compingia-
tur, densis Anthroposophiæ
nebulis obscuratur, atque ve-
ra et genuina Doctorum sen-
tentia adulteratur, perverti-
tur, antiquatur. Nihilosecius
ad Patres inanis gloriolæ per-
cupidi aurâq; populari elati,
importuniùs prouocare viri
Thrasones audent, quos tan-
dem? antiquissimos; nomina
auco, ABDIAM, MARTI-
ALEM, INNOCENTIVM,
IUVENCVM, HIPPOLY-
TVM Portuenssem. Incertæ
planè authoritatis; recentio-
ris ætatis; ingenii crassioris;
fidei

Academica.

fidei suspectæ; ignoti homi-
nis; deliræ opinionis; quos
nec defendere, nec refellere
in animo est. HARDINGI
nostratis tam scio esse hanc
technam, quàm me viuere; cui
hac in re sicut innumeris aliis,
ita necesse est credâ, ac ORI-
GENI olim asseueranti idip-
sum aliquândo fore GABRI-
ELEM, quod diabolum: LE-
ONI Papæ (en vocem Bruti) *Leo decimus.*
Sæ. Christi Euangelium fabu-
lam vocitanti, atque Agatho-
ni Pontifici, asserenti Ecclesiã
suam, id est, Romanam, à via
veritatis nunquam deflexu-
ram. Qui sibi conscius sence-
rat, sartâ rectâ manente Scrip-
turâ, lathiferum vulnus infligi,
sualque partes esse frigi-
dissimas, rebus iam despera-
tis, deploratisque; confusus ac
incertus animi, extrema qui-
dem

Tuba

dem decreuerat se velle experiri, atque vltima. Quem admodum diuinis ARIANI Oraculis insigniter perciti, perculsi que, Patrum opem & auxilium nequicquam implorârunt, nec non Sacrorum elogiis Diplomate oppressa conuictaque ad Patrem ABRAHAM IEHVDA confugit. Quasi coelestem Dei Patris doctrinam vel Pater ABRAHAM, vel Ecclesiae Patres vniuersi abrogare quiuissent aut deflorare.

Ecce per hypocrisin Antiquos Neoterici legunt, reuerentur, summo studio prosequuntur, quos non sanctae veritatis disquirendae causâ sapius versant & tuentur; sed quia inde lucrâtur, quæstumque vberrimum faciunt. Neque abest suspicio, vt nonnul-

Academica.

li colligunt, & ego perinde
auguror; quin vos Romani
satis proteruè versutèq; Do-
ctores defendatis: veluti
GRACCHVS sararium quod
expilauit, PETRVS CHRIS-
TVM quem dereliquit, atq;
BAPTISTAM Herodes quē
decollauit.

Accipe nunc Danaūm insidias.

Vtri horum quæso potius sa-
cris in literis enucleandis au-
scultandum putemus, quum
alterutri falsum dicere sit ne-
cessè; SYLVESTRO 2. Mago,
LIBERIO Ariano, EUGE-
NIO schismatico, à fide de-
uiò, GREGORIO 6. homi-
cidæ, HILDEBRANDO ne-
quitæ Organo, an Apostolo
PAYLO?

Vtrum Domino credendū,
qui habet clauēs mortis &
inferorū, an IYLIO secundo.

Apoc. 1. 18.

Tuba

*Cum ferculū
carnium por-
cinarum non
apponeretur,
Affer, inquit
Iulius 3. al
dispetto di
Dio.
* Gerson.
* Stap.*

qui D. Petri in Tyberim cla-
ues proiecit. His penitus cog-
nitis perspectisque, moerore
Hadrianus 6. Pontifex con-
fectus contremuit. * Can-
cellarius Parisiensis victus e-
rubuit, ingens paor & tre-
pidatio Urbem peruasit, Præ-
lector * D Y A C Œ N V S indig-
nabundus infremuit, Corni-
ger denique Papa percussus
expalluit.

Neque id mirum, quoniam
insipienter nobis facere vi-
dentur, qui cum rectum iter
conficere, per vias obliquas &
salebrosas incedere; quū deli-
catis lautisque epulis saturari
possent, vesci olusculis mo-
re puerorum mallent; qui
lapides vilioresque litore
conchas legunt, gemmas ve-
rò, coralia, & margaritas neg-
lecta prætereunt; atque lyra
Davi-

Academica.

DAVIDIS dulcisonæ graci-
lem Mopsi fistulam antepo-
nunt. Ac si SAUL SAMVELE
sanctior, NABAL ABIGAIL
humanior, LAZARODIVES
beatior, aut Cathedra deniq;
Romana vniuersâ esset eccle-
siâ augustior. Multû valet an-
tiquitas, plus æternitas; Sâctus
Damasus, sanctior Dominus:
Patres quò seniores cò sanio-
res, cò diuersò quò iuniores cò
censendi ieiuniores. Mons
Tabor sacer & conspicuus, sed
Paradisus deliciarum multò e-
rat feracior, cœloq; vicinior.
Sinus Abrahæ si non cœlestis,
Inferis tamen regio sublimi-
or; sic Patrum autoritas etsi
non canonica, spinosis tamen
consutisque Neotericorum
Rapsodiis dilucidior. Verun-
tamen non ideo semper ve-
rum quia antiquum; neque
ideo

Tuba

Alablast.

ideo statim suspectum, quia nouum. Nam & antiquus Angelus LV C I F E R, & nouus Apostata A L A B L A S T E R; Christianorū nouum est nomen, vetus Hebræorum; vetus item flumen Styx, nouum Thamesis; noua demum Hispaniola, vetus Albion. Si autem Romana ecclesia vetus, Iudæorum vetustior Synagoga; si nostra noua, & ipsum Testamentum Iesu nouum.

Verūm redeat vnde deflexa est oratio. Per opera bona ad iustorum meritum via præmunitur, ad quod astruendum elegantiores scilicet loci perpalchrè promiuntur; *Talibus hostijs promeretur Deus.*

*Ad Heb.
cap. 13.*

Interpretes hīc non parū diffident, imō δις, quod aiunt, διὰ πρῶτον discrepant; B E D A & E R A S M V S,
Talibus

Academica.

Talibus sacrificiis placetur
Deo ; Augustinus placatur ;
quod etiam Chrysostomo &
Theophylacto arrisisse video:
vtrunque melius quàm pro-
meretur, author est * Ludoui-
cus Viues. Meriti & Homæsi
voces, multas & grandes dis-
putationes mouerunt, falsa &
peracuta ingenia conturba-
runt, in altero Hæreticus tor-
quetur: Theologus in altero
angitur ac fatigatur. Opera
bona Iesuitæ & alii eiusdem
farinæ insigniores Theologi,
ita grata acceptaque deo asse-
runt; vt suâ naturâ vitam æter-
nam quasi mercedem prome-
reantur. Ac si merita humana
præmiis per se diuinis æqua-
lia, aut huius sæculi passiones
futurâ gloriâ condignæ es-
sent. Nostra quidem opera vel
præstantissima, cœlesti gloria
prorsus

* *August. de
ciuit. Dei.*

*Meritum est
actio quâ æ-
quum & in-
stum cense-
tur, vt æquale
sponte agenti
præmium ex
debito tribu-
atur.*

Tuba

prorsus indigna censentur; quibus sempiterna in coelis merces debeatur. Non enim ex pusillis operibus debitum in Deo oritur, sed ex benigna eius promissione, qui tale nobiscum foedus icerit, verboq; obligarit, atque obstrinxerit. In contrariam partem disputant, * Decanus Louanienfis, opera bona non mereri vitam tanquam mercedem haereticum est; * Gregorius de Valentia, iustorum opera ex bonitate sua vitam æternam mereri; secundum iustitiam distributiuam esse vitæ æternæ meritoria; * Magister Sententiarum, per eleemosynas hostes vincuntur, peccata extinguuntur, vita acquiritur. Unde sententiam Apostoli dextrè corrigens * Decanus, stipedium, inquit, peccati mors; stipen-

* Ruard.

Tapper. Art. 9 de spe Sal. eter.

* Greg. de Val. li. de dif. vet. & no. legis. Pa. poster. cap. 8.

* Lombard. in Ep. ad Heb. cap. 13.

* R. Tapper. art. 11. opera nostra bona apud Deum vitam æternā promereri.

Academica.

stipendium verò iustitiæ vita
ætterna. Et verum, quia sicut
merito peccati tanquam sti-
pendium mors redditur, ita
merito iustitiæ tanquam sti-
pendium vita æterna. Pergit
mentiri *Gregorius. Merita
præuisa à Deo esse causam
prædestinationis. Sicut nulli
adulto Deus gloriam confert
nisi propter merita, sic nec ab
æterno statuit se illam datu-
rum nisi propter eadem ipsa
merita. Econtra LACTAN-
TIVS, Qui suis meritis im-
mortales facti esse dicuntur,
quia nec iustitia, nec vlla in his
virtus fuit, non sibi immorta-
litatem, sed mortem peccatis
ac libidinibus quæsierunt.
Gratiæ autem diuinæ præco
FVLGENTIUS, Omne opus
quod à nobis in Deo fit, Deus
in nobis facit; ex gratia datur
non

*Greg. de
Val. li. de
Præd. & Re-
pro. ca. 2.

Greg. de Val.
prædestina-
tionis causam
in nobis sitam
asserit.

Author est
Gregorius
hominum me-
rita Deum
prævidisse, &
propterea æ-
ternam ijs
gloriam con-
tulisse.

Lactant. li. 7.
de diu. Præ-
c. 14.

Fulgent. li. 1.
ad Monim,

Tuba

*R. Tapper
Artic. 7. de
lib. arb.*

non solum iustificatis vita
bona, sed etiam glorificatis æ-
terna. Quod si dona singula
gratiæ diuinæ accepta refe-
renda sint, non immeritò mi-
ramur, quo iure opera sancta à
libero arbitrio tanquam à fon-
te profiscantur. Quod innu-
it R. Tapper ab Enchusis, ope-
ra pietatis, credere, poenitere,
implere præcepta, et in bono
perseuerare, per naturalem vir-
tutem liberi arbitrii fiunt. Si-
cut ex vna oue morbida grex
vniuersus inficitur, ita ex hac
vna peste plebs vniuersa pol-
luitur, Clerus contaminatur.
Hoc enim Dominicæ passio-
nis vim & energiam, quod
totius est religionis nervus;
labefactare, elidere, enervare
videtur. Quantò aurum ære
præstantius, & Solis lumen lu-
nâ est serenius & splendidius,
tantò

Academica

tantò legalib. hostiis viribusq;
 humanis sacrificium Domini
 efficacius. Pascha nostrum
 Christus offertur, vnicum
 Christianorum refugium,
 Sanctorum solatium, gloria
 credentium, esurientium esca,
 salus miserorum, Thesaurus
 pauperum, spes viuentium,
 resurrectio mortuorum. Sci-
 tum illud D. Augustini. Ne-
 minem liberari a damnatione
 quæ facta est per ADAM, nisi
 per fidem Christi: qui quum
 peccata non haberet propria,
 portare dignatus est aliena.
 Sed quoniam meritis suis
 Pontificii condignis. adeò cō-
 fidunt, quod quæso peregre-
 gium Bonifacii octauū meri-
 tum, qui tali post mortem
 decoratus est Epitaphio, In-
 trauit ut vulpes, regnavit ut
 leo, mortuus est ut canis? Quod
 Bonifa-

*Fides Deo sa-
crificium ma-
ximum.*

*Mentis ocu-
lus sapientia,
anima vita
Christi fides.*

*Fulgent de
Pas. Dom. ad
Traft. lib. 3.*

*Marius de
sebi. p. 2. c. 18*

Taba

*Theod. de
Niem. de*

Schis. l. 2. c. 11.

Nilus

Papa ap. Bis.

R.

Io. Marinus de

Schis. p. 3.

Schis. 9. c. 2.

Io. Marinus de

Schis. p. 3. c. 5

Io. Balaeus de

Rom. Pont.

Actis lib. 7.

Voluptas ef-

ca malorum.

BONIFACII 9. qui mori-
bundus dixisse fertur, si pecu-
nias haberem, bene starem?

Quod HONORII Papæ, qui
decreto sextæ Synodi Occu-
menicæ, Hæreseas publicè dā-
natus est? Quod FORMOSI
Episcopi Portuensis, qui nihil
memoria dignum Papatu
egisse dicitur, nisi quod sibi
inimicos pareret, qui & vi-
uum persequerentur, & in TY-
BERIM coniicerent mortuū?

Quod SYLVESTRI 2. qui
dignitatis Pontificiæ adipis-
cendæ causā, se totum Diabo-
lo mancipavit atque deuovit?

Quod denique PAULI 3.
qui non D. PETRO vitæ mo-
rumque sanctitate successit,
sed libidine vitæque luxu HE-
LIOGABALVM & COM-
MODVM longè superauit?

Quod si huiusmodi pulchel-
lis

Academica.

lis operibus insignes istos & egregios pontifices salutem promereri, & in Sanctorum numerum ascribi putemus, quidni saluos fore etiam sceleratissimos confidamus? Qui morbum suum non sentit, medicum ægrotus non accersit; qui sibi iustitiæ meritū inflatus vendicat, spem mercedis omnem stultus amittit. Rex Asa medicis confisus mortuus est, benefactis Phariseus non iustificatus abiit; frustra ad metam tenditur, nisi a deo via præmonstretur; frustra feritur, & irrigatur, nisi Dominus semen fruticetur faciat. Quid granum ad messē, quid guttula ad Oceanum, quid Lucifer ad solē, quid opus vnius horrule ad pondus diei & æstus, quid humana demum opella ad iustitiam di-

G

uinam?

*In concilio
Pisano Gre-
gorius & Be-
nedictus Pa-
pa Hæretici
& Schisma-
tici pronunti-
antur
Io. Naucler.
Chron. Gen.*

47.
Luc. cap. 18.

Tuba

uinam? Sicut sydera sole nondum exorto, in circulis suis rutilant, & effulgent, postea verò nascente fulgore sensim obscurantur, ac tenebescunt; sic iustorum opera licet apud mortales splendescere videantur, tamen coram deo nubilosa sunt, & tenebris plusquam Cimmeriis obfuscata apparēt. Nequaquā ex operibus fides, sed ex fidei sōte opera manāt; nō ex pusillis factis radix iustitiæ, sed ex iustitiæ per Christū acquisitæ radice, feraces operum fructus pullulant. Quid boni fecerat I A C O B, vt seniori natu fratri præficeretur, quid Oleaster promeruerat, vt natiuæ, genuinæ, germanæ infereretur Oliuæ? si nil dede-
ris vt homo esses, nunquid dedisti vt* iustus esses? Quod si deo soli tribuatur quia fac-

* Zacharias
& Elisab. non
dicuntur
αὐξυγινοί, sed
ἀγαπῶντες.
Luc. 1. 6.

t us

Academica

tus es, cur non magis quia iustificatus es, & melior factus?

Si humana natura non poterat perstare integra, quomodo suapte poterit vi resurgere corrupta? Equidem Mensa

Dominica aliis vitā & salutē, interitum aliis exitiumq; ad-

fert; Verbum Dei salutare, incredulis potentia mortis; ar-

bor cognitionis per se valde bona; fuit A d æ lethifera.

Tum etiam cibus MANNA salutifer, idemque pernicio-

sus; columna ignis Hebræis splendida, tenebrosa AE G Y P-

T I I S; mollis itidem sermo Christi pariterque durus;

*Buccella panis Domini veneno I S C A R I O T æ; sacra de-

mum Biblia præsidio L V T H E R O, terrori fuere B O N I F A-

C I O. Idem dei verbum, dispar sententia, idem planè E-

uangelium, dispar dissonaque

Aliud iustitia apud homines, aliud coram deo.

*Nos enim effici-mur iusti-
tia, non effici-*

mus, ἵνα γινώσκωμεθα, non ἵνα ἰσχυρίσωμεθα.

2. Cor. c. 5.

ver. 21.

Gen. 3.

Exo. 16.

Io. 6. 60.

**Iudas impius*

buccellam do-

minicam in-

dignè acci-

piens Demo-

monis impul-

su & sua in-

dignitate pe-

riy.

Tuba

Io. 6. 54. 55.

** Vinum san-
guis terra,
sanguis
Christi vita
ecclesie.*

dianoia. Caro mea inquit
Christus, verè est cibus, qui
manducat carnem meam &
* sanguinem bibit, vitam habet
æternam. Verissimum hoc
verbum est, nec tamen in ver-
bis, sed sensu ac medullâ vita
quærenda est. Caro et san-
guis Christi, Sacrificia, Cir-
cumcisio, spiritu destituta; nul-
lam prorsus vim habent, vel
ad fidem stabiliendam, vel ad
mores informâdos. Si quid le-
gatur, relegatur, intelligatur,
nec cordi supercoelesti ener-
giâ penitus imprimatur, litera
fit impotens, & occidens, non
verbi sed legentis vitio.

Quemadmodum exigua a-
raneæ tela perfacilè disrumpi-
tur; intensus arcus citò frangi-
tur; euanida Pii Quinti Bulla
tineis atteritur; & pulvis ven-
ti validi flatu dispergitur; sic
huma-

Academica

humanarum virium perfectio
iustitiâ diuinâ dissipatur.
*Christus n. æternæ salutis cē-
trum, sanctitatis Asylum, sapi-
entia Patris, gratiæ Thesaurus,
CYNOSURA iustitiæ. Nul-
lum mortalibus lumen absque
sole; nulla animantibus salus
extra Arcam; nulla fidentibus
pax absque Christi merito.
Merita nostra commiseratio,
merces gratia, gloria passio;
passio corona factorū, Crux fi-
dei coticula, semē ecclesiæ san-
guis Martyrum. Sicut vespa
animalculum quoties duram
petram impetit, non eam qui-
dem lædit, sed læditur; sic
mors etsi furibunda sæuiat, etsi
præceps in omnes irruat, ex-
tremamq; perniciē machine-
tur, neminem tamen lædit, ne-
minem occidit. Mors morte
deletur, princeps tenebrarum

*Scala ad cœ-
lum Christus.

Christus fac-

tus non

ἀμαρτωλὸς, sed

ἀμαρτία,

ut ipsum ē

mundo pecca-

tum tolleretur.

2. Cor. 5. 21.

Neque dicit

Apost.

τὸν μὴ ἀμαρτωλὸν α,

sed, τὸν μὴ γνό-

τα ἀμαρτίαν.

Tuba

*Mors Christi
Iacobi ianna vita*

cum toto Inferorum agmine profligatur, Angelorum & Archangelorum Chorus latentur. Christus ecclesiae petra, homo arena; petra autem firma & constans, arena fluida & fragilis.

Hic sermo, hæc sententia, hoc iudicium Patrum, qui cum plurimi fuerint, errorum feraces & frequentes, cauendum imprimis censeo, quibus vel temerè suffragemur, vel leuiter assentiamur. Quos ita legendos arbitramur, ut bonorum seduli imitemur, vitæque non imprudenter contraria. Quippè inconsulti est, fidem rebus de quibus haud nihil ambigitur, pro certo adhibere; nec satis exploratè percepta indubitanter asseuerare. Quod enim à paucis, peregrinis, suspectis, aridis nouitiis

Academica.

nouitiis asseritur, quales ferme
DIONYSIVS, MARTIALIS,
CLEMENS, DAMASCE-
NVS extitere, ex cuiusque af-
fectione candidam admittat
interpretationē oportet; siue
probare quidpiam volet lec-
tor, siue improbare. Patres
quidem sequimur, quatenus
sacram ipsi Scripturam & se-
quantur ducem, & sensum af-
sequantur: non tamen omnes,
sed grauissimos; non fictitios,
sed germanissimos; non infi-
mos, sed dignissimos; non
demum heterodoxos, sed
Orthodoxos. Quomodo e-
nim aut qua lege recipi Ca-
tholici possent, qui nec in v-
nitate fidei Catholicæ con-
spirarent, nec sacris essent li-
teris consentanei?

Præterea, quis nostrum ne-
scit nonnunquam inter se

C 4 mutuò

mutuò Patres configere, ex
 diametro pugnare, AVGV-
 STINVM ab AMBROSIO,
 HIERONYMV ab AVGV-
 STINO & RVFFINO, CY-
 RILLVM à THEODORE-
 TO, IOHANNEM à THEO-
 PHILO, Patres à Patribus,
 Græcos à Latinis, ipsos inter
 se, ipsos à seipsis, non minimis
 in rebus discordare; vt in
 tanta opinionum varietate,
 iure possent lectores hæsitare,
 vtri foret magis credendum.
 Siquandò à Catholica fide
 praxique Ecclesiæ recedendo,
 acriter ac è regione inter se
 digladiantur, nihil rationis
 est, quòd singulis ex professo
 assentiremur, quæ parùm
 consideratè effutiuerint.

Qui in Testamēto Asystata
 Testator improuidè posuerit,
 vel iniquus vel insanus cense-
 tur;

Academica.

tur: qui pugnancia loquitur,
haud facile creditur. Ad infe-
ros Christum descendisse, *Christus*
quoniam fidei nostræ Articulus *Adamum*
est, apud omnes in confes- *eis ad s. theodora*
so est; quo autem pacto de- *ad calum e-*
scenderat, quamdiu apud *nexit. Cbry-*
hostem manserat, quos inde *sost. orat de*
emanciparat, inter ipsos non *serpent.*
conuenit. Præterea non sunt
ignotæ acerrimæ contentio-
nes, lites implacabiles, gra-
uissimæ rixæ, quæ inter IO-
HANNEM & EPIPHANI-
VM adeò exarserant, vt ille
propterea huic aquarum sub-
mersionem, hic vicissim illi
Episcopalis sedis amissionem
imprecaretur.

Non ignoramus acutissimū
D. ORIGENIS ingenium
summoperè laudari HIE-
RONYMO, non item iudici-
um; Libellum in Cantica
summo

Tuba

summo in precio haberi laudique duci; flocci ~~dei~~ ^{dei} ~~ipso~~ ^{ipso} pendidi. Deinde liquet DIDY-
MVM & EVAGRIVM dogmati de omnium instauratione, & fine æterni supplicii patrocinari; PAPIAM scriptorem perantiquum, circa Christi regnum pueriliter aberrare: IRENÆVM peregre-
giè doctum ludere, in eundè alios errorem perlicere. Necnon D. HIERONYMVM hæreseos crimen CHRYSOSTOMO impingere, literis petulantius missis prouocare, atque acerbissimis contumeliis afficere. Luculenta B. CYPRIANI scripta Ecclesia Africana non est per omnia amplexa, cuius causâ sanguinẽ

* *Lactant. de vera relig. l. 4. c. 18.* MARTYR sanctissimus profuderat. * Qui de vera religione nonnulla suaviter eleganterque

Academica.

térque perorauerat, Christiq;
vitam polito orationis peni-
cillo depinxerat, in ea fuisse
dicitur opinione, vt Syria
Prasidem capitis tulisse senten-
tiã pernegaret. Citantur verba
DAMASCENI, *Non est pa-*
nis figura corporis & sanguinis
Christi, absit; sed ipsũ corpus
Christi deificatum. Aduersa-
tur TERTULLIANVS, *Cor-*
pus meum .i. figura corporis
mei. AUGUSTINVS *Fallacẽ*
D. Petri simulationem, honestã
HIERONYMVS *dispensatio-*
nem dicere non est veritus;
vterque de Ecclesia optimè
promeritus. GREGORIUS
ignem planè purgatorium vide-
tur altrueri, quem Orientalis
Ecclesiæ Doctores detestan-
tur. A doctissimo AFROE-
uangelicæ disciplinæ Pracone
celeberrimo, non pauca ad-
uersus

Tertullian.

aduersus

Marc. l. 4.

Sup. ad aplice

credere ab-

surdum

Apol. Graco-

rum,

Tuba

uerfus MARCIONEM subtiliter disputantur, Monogamia vero nouaq; Prophetia parum appositè differuntur. Quis eat inficias animos hominum fore immortales, ad interitum reprobos diuino iudicio destinari, de quibus Episcoporum Principē PAVLVM 3. dubitasse testantur Historiæ.

Cyp. Ep. 71.

ad Quint. nu. 2.

CYPRIANVS *Petrum* ad *Quint. nu.* *Ecclesia petram* constituere videtur, à qua valdè abhorruit sententia HIPRONENSIS Antistes. Neque huic certè ipsi, qui eruditione, iudicio, lectione, cæteris facilè omnibus præluxit, credendum semper viri sapientes arbitrantur. Scitum illud LYRANI, non debet aliquis moueri, si ego à dictis recedo. HIERONYMI. Quæ duo Ecclesiæ clarissima

Academica.

riſſima lumina ſi quandoque
reſpuere liceat, cur non per-
inde alios licebit? Si aurum,
purpura, oleum, gemma, bal-
ſamum non profuerint, quid
de rebus vilioribus ſtatu-
dum? Si SAVL inter Prophe-
tas, ſi DAVID inter Peluſthi-
nos, & Barbaros, ſi inter Car-
niſices ACHITOPHEL, ſi
TERTULLIANVS inter
Chiliaſtas, ſi ORIGENES
inter hæreticos, ſi inter Sor-
boniſtas THO. AQUINAS, *Spiera.*
quid mirum ſi ſtupidiffimus *Staph.*
STAPHILVS inter Apoſta-
tas? Cum Epifcopi ſint tan-
quam columnæ, capitæque
Eccleſiæ, à quibus multorum
ſalus ac incolumitas pēdet;
Chriſtianum iis defiētibus,
ædificium corruat, damnata-
que hæreſes repullulent, ac
reualeſcant neceſſum eſt.

Nolo

Tuba

**Hac in re*
Vincētio Ly-
rin. haud gra-
uatim adsti-
pulor, à quo
demerita A-
damanti lan-
des decantan-
tur.

Nolo hac in re multus esse,
quanquam pro * ORIGENE
ingenuè quidem dicam, quòd
dum à Ierusalem in Hiericho
(vt ita loquar) iter faceret,
in latrones qui grauitè eum
fauciarent, nefarios inciderit.
Non enim est credibile, tan-
tum Theologum, tantis do-
ctissimorum hominum En-
comiis nobilitatum, tam ac-
curatè, & tam simul dissolutè;
tam bene, vt nemo melius;
tam malè, vt nemo peius fuisse
locutum. Quis vnquam cre-
det, qui voluptates mundi
spreuerat, qui carnis libidi-
nes represserat, ferro qui sibi
Genitalia truncârat, qui sa-
cras ad vnguem literas callu-
erat, eum vel carnis illecebris
allectum fuisse, vel perperam
de S. Scripturis sensisse?

Equidem nec hæreses, nec

olovi

im-

Academica.

improborum calumnias reformidabo, ubi Doctorum laudes ac Apologias videro; nec deinceps venena pertimescam, cum antidotum prægustaro. Sed non placet tantorum Patrum verenda cum CHAM denudare, aut ludibrio exponere; nec eorum erratis insultare, quorum vnicè admiramur ingenia. Peropportunè meâ quidem sententiâ, igniculus iste restingui debet, ne erumpens flamma immane incendium exuscitet. Morbos autem peritiores medici inueteratos non penitus curandos, sed ipsi potius naturæ consulunt dimittendos; ne sera languorem medela exasperet.

Ex his colligitur, ipsos quandoque Patres labi, Catholicos cæcutire, de lana
Pon.

Tuba

Pontifices Caprinâ litigare. Vbi autem exorbitauerint, atque à scopo deflexerint, quid Beatissimi fidiis placet, GREGORII decretum, quid Sedis Apostolicæ legatio, quid vniuersalis Episcopi appellatio profuerint? Neque cucullus MONACHVM, neque Ciuitas Septi-collis Catholicâ ecclesiam, neque sanctum Cathedra Episcopalis facit Episcopum. * Hebræorum dux omne aurum humanæ sapientiæ, quod in HIERICO fuerat inuentum, Anathemate percussit. Christiana religio fucata Sophiæ præsidio destituta: nulla ingenii ostentatione interpolatâ, nullis Rhetorum fucis est circumlita. Sicut exortâ tempestate nauicula iactatur, atque grandi ventorum

* Iosua.

Academica

rum impulsu arbor vetula eradicator; sic diuini Eloquii claritate humanæ doctrinæ nebula discutitur, crassa superstitio in vltimas terrarum oras relegatur. Manet verbum Dei integrum ac illæsum, dum interim inanes traditionum vmbra dissipentur, ac euanescent. Luna coelorum est regina, lex Reipub. neruus, veritas Ecclesiæ anchora, fidei vnitas virtutum aurea armilla. Hæc est Arca illa *Gen. 6.* *Exod. 12.* *Ioan. 19.* *No-* hæ, extra quam nemini vnquā salus contigit; hæc domus, illa in qua Agnus ab origine mundi occisus comeditur; hæc tunica Seruatoris incōsutilis, quæ ne à militibus quidem ferocissimis rescindi poterat. Magnum Ecclesiæ commodum attulisse Orthodoxos, Scholas egregiè perornasse, Academicis summoperè profuisse fatendū est: insipienter tamen facere videmur,

H

demur,

demur, si vel qui scriberent singulos, vel quæ describerent singula, promiscuè reciperemus. Homines cū essent, humanitūis accidit, vel vt errarēt, de quo haud ambigitur; vel saltem errare possent; quod nemo homo nisi planè effrons abnegare ausit. Illud autem in Authorum lectione non minus consultum ac frugiferum est, quæ obfuerint vitare, quàm amplexari quæ profuerint. Cuni ergò aliquid appareat, vniuersa veterum scripta nobis ex æquo recipiēda non esse, meritò quædā eiurauimus, quæ qualia, qualia fuerint, non Papæ præcursores Antichristi, non factionis Iesuiticæ Signifer BELLARMINVS, sed Ecclesiæ caput & vita Christus, eiusque Apostoli censoriè determinabunt. Siquid ab his affirmetur, illico affirmandū; si negetur, negandum; si doceatur,

Academica

tur discendum; explodendum;
si redarguatur. Hi siquidem le-
gis *M O S A I C A E* mysteria rese-
rârunt, variè intexta Taberna-
culi Peristromata retexuerunt,
Cherubim pedes velatamque
faciem reuelarunt, atque com-
plicas eorum Alas explicaue-
runt. Non vltra *M O S E S* in Al-
legoriis eloquetur; velû Tem-
pli scissum est; virga *A H A R O N*
defloruit; nec non vrna aurea
plena Man-hu collisa est. In cu-
biculum suum Rex coelorum
amicos & amicas introduxit,
Myrrhæ fasciculos & Aromata
preciosa in Sacrarium retulit,
salutis denique humanæ Arca-
na sublato literæ velamine re-
clusit. Solis exorto iubare atra
inscitiae nòx fugatur, tritico
Dei prægustato Hæreses non zi-
zania fastidiuntur. Ager Domi-
nicus in Parabola Euangelica
Ecclesia est, lolia schismata,
H 2 frumentum

Cant. 1.3.

Matt. 13.

Tuba

frumentum fides; cultor Chri-
stus, semen bonum sermo Dei.
Sermo iste *ἀδύρτος*, sermones se-
cum verè coelestes ac salutare
attulit, dulciores fauo; puriores
obrizo; Hyacintho pulchrior-
es; fragrantiores Balsamo.
Quicumque morem iis gerunt,
auresq, præbent, veluti germen
olearum in terra viuentiū ger-
minabunt, sicut Lilia conualliū
candidissima pullulabunt.

Quemadmodum lingua sa-
porum, auricula vocum index,
Cerebrum medullarum thesau-
rus, Cor fons caloris, & venæ
sanguinis Canales: sic abdite
veritatis indagatrix, fons sapi-
entiæ, litiumque iudex sacra
pagina. Hæc homini, quod sol
mundo, quod lex Reipub. quod
Principi rerum prudentia, quod
peccatori *μετάνοια*, quod ægroto
ὑγίεια, quod demùm sano *σωτηρία*.
Nimirum æternæ veritatis sa-
cramentum, vitæ humanæ
Theatrum

Academica.

Theatrum, almæ misericordiæ
asylum, flagellum Hæresiarcha-
rum, Pontificiæ pseudologiæ
examen. Hoc vnū scilicet Amu-
letū salutare & efficax aduersus
omnes omniū morbos vel gra-
uissimos ac acerbissimos magnā
vi pollet. Dulcissima ipsius dei
epistola, rectè instituens Chri-
stianos; gladius anceps iustè
percutiens & transfigens A L-
L O P H Y L O S. Ad hæc vel nul-
lum, vel certè putidum à Pon-
tificiis responsum redditur, se
scripturis tantisper assensuros,
quoad ecclesiæ Romanæ iudici-
um censuramq; admiserint, ei-
que adhæserint; Spurios, hære-
ticos, Apostatas fore, quotquot
restiterint. Ecclesiam esse fidei
Catholicæ normam, controuer-
siarum iudicem, per antiquæ
religionis columnam: Scripturā
esse segetē materiæq; litis, Li-
terā mortuā, Sphingis ænigma,
H 3 Lesbiam

Tuba

Gen. 17. 10.

Gal. 4.

Heb. 3.

Cant. 4. 16.

Apoc. 19.

Apoc. 2. 7.

**Omnia quæ-
cunque vult,
Deus potest;
non quacumq;
potest, vult.*

Lesbiam item regulam, quæ ad quamvis dextrè figuram inflecti possit. Nam testificante Spiritu S. Circuncisio, est foedus; AGAR, mons Sinai; terra Canaan, quies Domini; Auster, Spiritus sanctus; Byssinum, iustificationes Sanctorum; Paradisus, vita beata; Tropum Antagonistæ agnoscunt: asseuerante verò Christo (*Hec est corpus meum*) minimè agnoscunt, imò pernegant, paralogizant, peierant. Verbi diuinioris accessu, quod ad nauseam vsque exagitant, & vbiq; loci inculcant, ipsum derepentè corpus fieri, liberè vociferantur. Altius quiddam verbo reconditū esse, quàm quod aut Symbolo exprimitur, aut continetur elemento. Omnia superis parere, sedulisque obsequiis morem gerere, coelum, mare, terram, Angelum; ABACVM raptum,

Academia.

& in Babyloniam salutem integratamque
 naturam temporis puncto dela-
 tum fuisse; E. N. O. C. H. & E. L. I. A. T.
 A. M. naturam mortales etiamnum
 corpore diuinam virtute, idque
 supernaturam vivere. Sicut in
 Genesi Deus dixerat, Crescite,
 & homines creauerunt: ita in
 Euangelio Christus, Hoc est cor-
 pus meum, & factum est. Quam-
 obrem sacrum Dei oraculum
 valeat & vincat, etiam si ratio
 humana refragetur: vera vox
 filii Dei, etiam si sensui, & cogi-
 tationi absurda videatur. Hac
 eum eo referantur, ut Christi
 corpus in Coena teneatur, Cor-
 pus teneatur; non quod Dei
 pars utero formatur, crucique
 Hierosolymis suffigitur, sed
 quod fidelium corda diuinam
 energiam viuificat, mystica asper-
 sione refrigerat, interiori Cha-
 rismatum affluentia renouat,
 opiparis denique deliciis, da-

* Alterum est
 natura con-
 sentaneum,
 prater naturam
 alterum.

* Vbi verba
 vel fidei ana-
 logia peruer-
 tunt, vel reli-
 qua Scriptu-
 ra diuina
 inuertunt, ex
 rerum peri-
 stasi colligi
 debet, quod
 germana &
 senten-
 tia elici pote-
 rit.

Tuba

**Christus af-
fectu non ma-
nutangitur,
voto non o-
culo cerni-
tur, fide non
sensu percipi-
tur.*

pibusque planè Angelicis satu-
rat. Esca carnem, Deus animam
nutrit; vnde efficitur, vt mysticū
à verbo alimentum secretiori
quadam virtute, Spiritus hauri-
at, æternæque vitæ studio ac-
cédatur. Non enim dentes hoc
in sacrificio acuuntur, sed sur-
sum corda ad eum leuantur, qui
ab Angelis adoratur, sanctusq;
panis fide digeritur. Non quod
sensu videtur, sed quod fiduci-
creditur, pascit; nec pane cor-
porali Deo vnitus homo quili-
bet pascitur, sed ipsa Christi
tarne fide conciliatus sagina-
tur. Non hoc corpus quod vi-
detur, manducaturi estis, inquit
AVGVSTINVS. Corpus Chri-
sti semel quidem in cruce im-
molatur, eiusq; sanguis de late-
re semel profusus est, in cuius
rei venerandæ memoriam sacra
quotidie hostia frangitur, san-
guis de calice funditur, fide
caro

Academica.

caro ruminatur. Non est mors
metuenda, vbi certa spe ad Deū
acceditur; nec caro vlla ratione
corrūpitur, quæ corpore & san-
guine Domini alitur, & satiatur.
Hic quidē sanguis verè precio-
sus est, corpus gloriosum;
quibus secretius impressā arca-
nā virtute à peccatis fidelis re-
dimitur, gratiā coelesti repletur,
& è potestate tenebrarū vindi-
catur. Quamobrē ascende ô ho-
mo ad altare dei, ingredi Sā-
cta Sanctorum; ascendat cor ad
coelorum portas supra Seraphim,
vt descendat DEVS ad Sacer-
dotis preces: quæ sursum sunt
sapias, flocci verò pēdas quæ fe-
runtur deorsum. Ecquid am-
plius sacra in Eucharistia desi-
deres, quàm vt æterna anima-
rum esca pascare, DEO per fi-
dem conciliare, atque sempi-
ternā Angelorū præsentia per-
fruare? Ecce apertum est Tem-
plum

Caro Christi

cum esset in

terra, non erat

in calo; nunc

quia est in ca-

lo, non est uti-

que in terra.

Vigilius.

Tuba

plum Spiritus Sancti, opertus
panis ac partes in minutas con-
cisus, orat Sacerdos, exoratur
Christus; precantem inaudire,
gratiâ reuouare, in Sanctorum
Album ascribere dignatur. Igi-
tur coena in Dominica salus æter-
na quaeritur, Sacramenti virtus
ore mystico percipitur, totus
homo augetur & vegetatur;
caro Creaturâ, Creatore anima
saturatur. O conuiuium letum,
lautum, venerandum, plenum
charitate, plenum solatio, ple-
num refrigerio. Cuius mensa
lignum vitæ; cuius Altare Coe-
lum supremum; cuius conse-
cratus panis DOMINVS; cui-
us hospites Catholicorum
Chorus; cuius hostia caro dei-
fera; cuius Calix sanguis preci-
osus; cuius demum pontifex al-
ter MELCHISEDEC. Num
ergo Christi caro ex virgine
sumpta, crucifixa, & sepulta, tor

in

Academica.

in partes discerpitur, nouique Testamenti sanguis per canales venarum interluens, ab Idiotis laicis hauritur? Num honor & cultus Dei in oratione Trunci, lapidisque cernitur, aut aeterna salus operum meritis accepta refertur? Siccinè ad Coelum i-tur, siccinè gloria deo, hominibus pax Romæ cantatur, siccinè Ecclesiæ Catholicæ quam sibi quasi peculium, Catholici vendicant, vnitas à Schismaticis colitur? Equidem nunc planè omnibus abundè liquere arbitror, quòd neque secundum primiti-ue Ecclesiæ Canones, praxin-que viuitur, neque primorum Episcoporum vel maiores spec- tantur, vel religioni subscribi- tur. Postquàm enim filius ille perditionis seruus Belial vene- rat, & sacrosanctam illam sedem nefandâ Idolomaniâ infecerat, à fide recepta ciuitas fidelis dis-
cessionem

Tuba

*Antichristus
Romanum
Imperium u-
surpabit.
Cyrill. Catec.
15.*

** Ha litera
Hebraica
שמיני
(Romanus)
Numerum
nomenque
Bestia A-
pocalypica
666. cōnexa,
haud obscure
adumbrant.
Apoc. 13. 18.*

cessionem fecerat. Olim nam-
que Templum DOMINI,
Sanctorum domicilium, synce-
ræ fidei alumnam, atque totius
Mundi Metropolin fuisse non
negatur; esse verò impræsenti-
arum, non omnino creditur.
Certè lusciniā dulciter canit,
sed non semper; bene LVCI-
FER creatus, bonus haud per-
stitit, Smyrna quondam ecclesia
Dei, nunc diaboli synagoga;
Ecclesiæ Ephesinæ æneum est
Candelabrum, quod erat au-
reum; horrendum regina Cœ-
lorum passa est luna deliquium.
Quomodò prò Deūm immor-
talem obscuratum est aurum
Templi, Argentum versum in
Scoriam, vinū mixtum veneno,
fons infectus Toxico? Quæ
mihi in mentem cum venisset,
subiit animū * B E S T I A illa A-
pocalypica, numerandoque e-
odē perueni, vt haud multū
abesset, quin Episcopum Ro-
manum

Academica.

manum figuris 666. implicite
inclusum agnoscerem. De quo *Cyrrill. Ca-*
Ecclesie *tech. 15.* **HIEROSOLYMI-**
TANÆ Præses, grauis est hæc
bestia, & draco magnus.

Apud antiquos salutis huma-
næ dignitas non operum me-
ritis, sed dominicæ crucis vir-
tuti accepta ferebatur; nunc
Missæ sacrificium Crucem dis-
cussit, dirupit, distorsit. Diui-
nitùs olim dictum erat, Ecce
Agnus Dei, qui tollit peccata
mundi: nunc verò ecce lupus de-
fertur qui deuorat Agnū Dei, &
tollit fidem Ecclesie. Olim san-
ctæ pacis Asylum, & sincerioris
fidei Roma Sanctuarium; nunc
purpuratæ Meretricis* lupanar,
VENERIS aula, Simonie do-
micilium, Malorum lerna, **A-**
CHEL-DEMA. Papa celeriter
soluit gladio, quod non potest
peritè soluere Syllogismo. Hoc
quidem nostra liquidò persen-
serat ecclesia, postquam cæco
raptus

*Eugenius pa-
pa ecclesiam
sicut ventus
arundinem
exagitasse
discitur Com.
Aeneas Syl. de
Gest. Bas.
Con. lib. 2.
* Aula Papa
Meretrix
Babylonica
Fra. Petrar-
cha.*

Tuba

*Ed. Bonner
Ep. Lond.

Bellar. in
pref. lib. de
summo
Pontif.

Nullum ani-
mal ζῷον in
Paradisocum
Adam habi-
tare poterat.
Græcorum
responsum
Ioanni 23.
Pont. Roma-
no.

raptus amore, Hæreticos in
Pomoerio, Hæreticas in musæo,
scelus anhelans, * Μαστυροίπος Epif-
copus virgis flagellasset.

Quid multis moror? Chri-
stus olim lapis Angularis, Pa-
stor bonus, Ecclesiæ Petra;
nunc Gregis dominici Pastor
PAPA ordinarius, lapis precio-
sus positus in fundamentis SI-
ON. Adeò vt HAGAR & SA-
RA, PYTHONISSA & SAMV-
EL, Arca Dei & Dagō, Christus
& Antichristus citius consenti-
ant ac conspirent, quàm Eccle-
siæ Romanæ cum sacra scriptu-
ra cōueniat. Vnde fama est, IO-
ANNI 23. Pontifici Romano à
Græcis facetè responsum esse,

*Diabolus tecum quia Dominus
nobiscum.*

Nunc quoniam has grandes li-
tes decretum est ferro dirimere,
personet, personet Tuba cano-
ra in SIONE, gladio acuto ac-
cingamur,

Academica.

cingamur, in aciem densam ac
instructâ succinctis lumbis pro-
rumpamus, cum ignavis timi-
disque M A D I A N I T I S manus
conseramus, arundinea tela
militari sagulo cooperti, exci-
piamus, mœniaque Babylonico
interlita luto demoliamur. Hæc
sunt prælia, verè prælia domini,
quibus immanem informemq;
G O L I A H lapide filius I S A I
percusserat, & arreptâ Afini
maxillâ mille S I M S O N P E-
L I S T I N O S peremerat. Vtinâ
ad sanam Romam mentem redi-
res, nobisque monita saperes;
vtinam nouissima prudens pro-
uideres, & * tibi dū tua res agi-
tur, attenderes; vtinam deni-
que Tubâ Academicâ Classi-
cum canente, receptui caneres,
Angelicæ Tubæ sonitum per-
horresceres, atque tandem
Gigantum more *Θεομαχῶν* desi-
neres.

** Post est occa-
sio caluæ.*

Deo laus & gloria.

Lectori Typographus.

*Nemo tam lynceus, qui omnia
videat, nemo tam cautus, & dili-
gens qui non quandoque impingat.
Accidit Typographo, quod cui-
quam accidere potest, ut erretur,
rogat, ut pro candore suo lector,
inter legendum errata corrigat,
emendetque.*

